LA ORIZONT OLIMPIADA DE IARNĂ

SUCCES LA „MONDIALE"!

ANCHETA „SPORT"
Nicolae Gîju - CEL MAI BUN BOXER AL ANULUI 1966

FOTBAL
Pitești: ILUSTRATE DE IARNĂ



Campionii mondiali la sfat înaintea «campaniei suedeze». De la stînga la dreapta: IOSIF IACOB, CORNEL OȚELEA, MIRCEA COSTACHE II, IOAN MOSER, CEZAR NICA, MIHAI REDL, GHEORGHE GRUIA și antrenorul ION KUNST-GHERMĂNESCU.

Foto: PAUL ROMOȘAN

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE UNIUNEA DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Nr. 1 (192) IANUARIE 1967 Anul XX

SUCCES LA „MONDIALE“!

Doar trei zile ne mai despart de campionatele mondiale masculine de handbal din Suedia. La ora cînd apar aceste rînduri majoritatea echipelor finaliste se şi află pe solul suedez.

Handbaliştii români, cîştigători ai titlurilor mondiale la ultimele două ediţii de la Dortmund şi Praga, au arzătoarea dorinţă de a obţine în Suedia cel de-al treilea titlu suprem consecutiv, dovedind din nou că handbalul românesc este cel mai bun din lume.

Dorind să vedem pentru a treia oară «Cupa campionilor mondiali» de handbal la Bucureşti; le urăm băieţilor noştri succes deplin în dificila, dar frumoasa lor misiune!



ROMÂNIA LA CAMPIONATELE MONDIALE

1958 — R.D. Germană

Tînăra reprezentativă de handbal în şapte a României participă pentru prima dată la campionatele mondiale. Cu o experienţă a jocurilor internaţionale foarte modestă (în palmares doar trei întîlniri inter-ţări: 9—12 cu Iugoslavia, 14—16 cu Ungaria şi 12—13 cu Austria) handbaliştii români nu reuşesc să treacă de... focul grupelor.

România — Ungaria	16—16	(8—8)
România — Islanda	11—13	(6—7)
România — Cehoslovacia	13—21	(9—9)

1961 — R.F. Germană

România, marea revelaţie a întrecerilor! Progresul rapid făcut de handbalul nostru în cei trei ani care s-au scurs de la «mondialele» anterioare a fost... trecut cu vederea de către principalele pretendente la titlu şi în special de Cehoslovacia, care, pînă la celebra finală cu prelungiri de la Dortmund, nu pierduse nici un meci în faţa reprezentativei române.

Iată rezultatele prin care echipa noastră a cîştigat primul ei titlu mondial la handbal în 7:

România — Japonia	29—11	(14—7)
România — Cehoslovacia	8—12	(3—3)
România — Danemarca	15—13	(6—7)
România — Germania (echipa unită)	12— 9	(7—5)
România — Norvegia	16—14	(9—6)
România — Cehoslovacia	9— 8	(4—4, 7—7)

1964 — Cehoslovacia

Şcoala românească de handbal se afirmă definitiv pe plan mondial. Echipa noastră reprezentativă joacă în stil de mare campioană şi reuşeşte să aducă la Bucureşti, pentru a doua oară, Cupa campionilor mondiali.

A fost un adevărat tur de forţă, handbaliştii români învingînd absolut toate echipele întîlnite:

România — U.R.S.S.	16—14	(7—8)
România — Norvegia	18—10	(11—7)
România — Japonia	36—12	(16—7)
România — Danemarca	25—15	(10—7)
România — Cehoslovacia	16—15	(9—7)
România — Suedia	25—22	(14—13)

„TUNARII“

Credem că i-aţi recunoscut cu uşurinţă pe cei doi handbalişti din fotografie: în stînga, **IOAN MOSER**, golgeterul «mondialelor» din 1964, iar în dreapta, **GHEORGHE GRUIA**, golgeterul din ultima vreme al echipei noastre naţionale. Cu alte cuvinte, «artileria grea» a selecţionatei României pentru campionatele mondiale din Suedia.

Alături de colegii lor din lot, cei doi «tunari» şi-au pus la punct... tirul în vederea «campaniei suedeze» şi sînt atît de preocupaţi de acest lucru, încît, ascultîndu-i discutînd, observi cu uşurinţă frecvenţa cuvîntului «torpilă», ceea ce înseamnă, de fapt, «minge aruncată spre poartă». Dacă ţinem seama de forţa şi precizia şuturilor trase de Moser şi Gruia, figura de stil amintită mai sus nu ni se pare gratuită ci, dimpotrivă, foarte sugestivă...





«MIȘI A ÎNCUIAT POARTA!» De cîte ori nu am auzit spunîndu-se aceste cuvinte despre maestrul emerit al sportului MIHAI REDL, portarul echipei noastre naționale de handbal. Ca unul dintre cei mai vechi componenți ai «7»-lui românesc, Mihai Redl va participa acum pentru a patra oară la «mondialele» de handbal. Fără îndoială, știindu-l pe Mișí în poartă, jucătorii noștri vor avea un plus de siguranță: spatele... frontului fiind asigurat. Cu toții știu că Redl nu ia gol cu una cu două. Și o știu și adversarii noștri...

DEBUTANTUL CORNEL PENU

Stau în tribuna sălii din Cluj și privesc ultimele antrenamente ale handbaliștilor noștri. Se joacă la două porți. Una este apărată de Mihai Redl, iar cealaltă de Cornel Penu. Trag băieții... ca din tun. Multe mingi... sărută plasa porții, altele însă se izbesc de brațele neobosite ale portarilor și sar pînă aproape de plafon. Îi urmăresc atent pe cei doi. Redl are siguranța omului care a văzut multe la cele trei campionate mondiale la care a apărat pînă acum. Penu n-are... ochi decît pentru minge, pe care o... prinde cu o agilitate de felină. El va debuta la mondiale, în Suedia.

Pauză... Mă apropii de Cornel. O minge l-a lovit puternic în față și o lacrimă, nebăgată în seamă, încearcă să-i răcorească obrazul înroșit...

Cîți ani să fi trecut de cînd l-am văzut pentru prima dată în lotul de tineret? Doar vreo doi... În ianuarie 1965 a apărat bine poarta «Tineretului», care a cîștigat turneul de Anul Nou de la Berlin. De atunci, biografia lui sportivă este aproape identică cu cea a lui Gațu, Marinescu, Goran și a celorlalți băieți care, acum, sînt gata să apere titlul nostru mondial.

Penu s-a afirmat în mod deosebit în meciul susținut în decembrie 1965, la București, cînd a apărat poarta «naționalei» în meciul cu R.F.Germană (22—17). Au urmat alte confruntări internaționale în care a fost... umbra lui Redl. Și a apărat mereu bine...

Iată-l acum în pragul debutului la campionatele mondiale. Dacă va fi nevoie, îl va înlocui pe Redl... Ce crede Redl despre ... urmașul său? L-am întrebat și iată răspunsul: «Cornel este un băiat foarte talentat și va ajunge un portar mare, din două motive. În primul rînd este foarte modest, iar apoi fiindcă niciodată nu refuză un sfat bun».

...Pauza s-a terminat. Băieții își ocupă din nou locurile pe teren. La cele două porți, Redl și Penu... Greu le va fi adversarilor noștri să ne înscrie goluri, indiferent dacă portar va fi veteranul Redl sau debutantul Penu!...

PALMARESUL DE AUR ȘI ARGINT AL „MONDIALELOR“

I — 1938, Germania: **1. Germania 2. Austria**
II — 1954, Suedia: **1. Suedia 2. R.F. Germană**
III — 1958, R.D. Germană: **1. Suedia 2. Cehoslovacia**
IV — 1961, R.F. Germană: **1. România 2. Cehoslovacia**
V — 1964, Cehoslovacia: **1. România 2. Suedia**
VI — 1967, Suedia: ?

După cum se poate vedea, două echipe reprezentative au reușit pînă acum să-și adjudece invidiatul titlu de două ori consecutiv: Suedia în 1954 și 1958, iar România în 1961 și 1964. Una dintre marile învinse a fost, fără îndoială, formația Cehoslovaciei care, în edițiile din 1958 și 1961, a fost la un pas de titlu, dar l-a scăpat de fiecare dată.

În ediția actuală, lupta pentru primul loc va fi deosebit de grea. Să sperăm, totuși, că băieții noștri vor realiza marea performanță și că în seara zilei de sîmbătă 21 ianuarie, cînd vom putea completa tabelul de mai sus, vom avea bucuria să trecem pe locul I, ROMÂNIA...



IATĂ TREI dintre «bobocii» reprezentativei noastre de handbal, care, acum, în Suedia, vor juca pentru prima dată la campionatele mondiale. Sînt doar trei dintre valorile autentice promovate din echipa de tineret.

Crescuți în ultima vreme în... anturajul consacraților, tinerii au învățat de la aceștia arta luptei la semicerc și în momentul de față constituie, la rîndul lor, puncte forte în formația mare.

De la stînga la dreapta: CRISTIAN GAȚU, VALENTIN SAMUNGI și GHEORGHE GORAN.

LA ORIZONT

Am trecut pragul anului preolimpic. Încă un pas pe drumul spre marile confruntări de la Grenoble și Mexico. Pretutindeni pregătirile s-au intensificat. Timpul nu așteaptă și fiecare zi, fiecare ceas chiar, este folosit de către sportivi cu chibzuință.

Pentru sporturile de iarnă, actualul sezon reprezintă ultima repetiție înaintea spectacolului de gală, pregătit cu minuțiozitate și așteptat cu nerăbdare de către mii și mii de sportivi din lumea întreagă. La Grenoble, peste numai trei săptămîni, schiorii, patinatorii, boberii și biatloniștii vor avea ocazia să ia un prim contact, în condiții de concurs, cu pîrtiile, trambulinele și scenele de gheață, într-o ambianță cît mai apropiată de aceea pe care o vor întîlni, sub egida flacării olimpice, în februarie anul viitor. Campionatele europene și mondiale de schi, bob, hochei, patinaj și biatlon, precum și zecile de întîlniri internaționale programate pînă către sfîrșitul lunii aprilie, se vor desfășura sub influența pozitivă a intenselor pregătiri care preced întrecerile celei de a X-a ediții a Olimpiadei albe.



GHEORGHE CIMPOIA, ocupantul locului V la «mondialele» de biatlon, ediția 1966, se antrenează cu toată conștiinciozitatea în vederea unor comportări și mai frumoase în noul sezon.

SPERANȚELE NOASTRE PENTRU GRENOBLE

În dorința de a oferi cititorilor revistei unele amănunte legate de pregătirile sportivilor noștri pentru J.O. de iarnă din 1968, ne-am adresat tov. profesor Anghel Vrabie, secretarul general al Comitetului Olimpic Român, care a avut amabilitatea să ne răspundă la cîteva întrebări.

— La ce ramuri de sport vom fi reprezentați în cadrul J.O. de iarnă de la Grenoble?

— Comitetul Olimpic Român și-a propus ca, la ediția jubiliară a Olimpiadei albe, prezența sportivilor români să se facă simțită la toate ramurile de sport prevăzute în programul «Jocurilor». Aceasta ar fi o dorință, a cărei îndeplinire este însă condiționată de comportarea sportivilor noștri la marile competiții din acest an preolimpic. Pînă în prezent, o primă opțiune de participare au primit biatloniștii, boberii și hocheiștii. Sperăm ca toți aceștia, în actualul sezon, să confirme, iar restul să dovedească că merită și ei încrederea de a fi desemnați drept reprezentanții țării la J.O. de la Grenoble.

— Prin ce s-au distins în sezonul trecut biatloniștii, hocheiștii și boberii?

— În ultimii ani, biatloniștii au avut o comportare constant bună. Și pentru că mi-ați cerut să vorbesc numai de sezonul trecut țin să amintesc că la campionatele mondiale de la Garmisch Partenkirchen, Gh. Cimpoia a ocupat locul 5, N. Bărbășescu locul 6 și tot locul 6 a fost obținut și de echipa de ștafetă. Toate aceste rezultate le apreciem ca satisfăcătoare, ele lăsindu-ne să întrezărim pentru viitor comportări la un nivel mai ridicat.

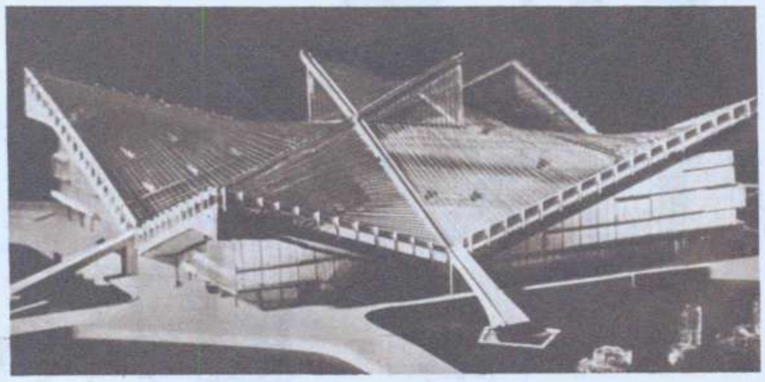
Hocheiștii s-au remarcat la rindul lor prin acel loc 2 obținut în grupa B a campionatului mondial, precum și prin victoria realizată la București în

CONSTANTIN CARABELA, unul dintre cei mai buni trăgători ai lotului republican de biatlon, continuă să se antreneze la proba în care s-a remarcat.



OLIMPIADA DE IARNĂ

PE FIRUL OLIMPIADELOR ALBE





Prima ilustrație: macheta noului Palat al sporturilor de iarnă de la Grenoble, cu tribune pentru 12 000 de spectatori, va deveni o realitate încă în 1967, cînd se preconizează inaugurarea acestei frumoase baze sportive.

Pirtia de bob olimpică din l'Alpe d'Huez a fost complet betonată, așa după cum se poate vedea — parțial — din ilustrația alăturată.

dauna echipei Finlandei, formație recunoscută ca făcînd parte din plutonul fruntaș al hocheiului mondial. Rezultatele, ceva mai slabe, din acest început de sezon, sperăm să nu reprezinte decît un accident, iar evoluția hocheiștilor la apropiatele campionate mondiale să oglindească, dacă nu un plus, cel puțin o constanță pe linia rezultatelor meritorii prin care au reușit să iasă din anonimat.

La bob, după o perioadă destul de îndelungată (în 1932—1934 echipajele românești au fost campioane mondiale), în sezonul trecut cuplul Panțuru—Neagoe a adus din nou România pe primul plan în ierarhia valorică a acestei ramuri sportive printr-un loc 6 ocupat la europene și un loc 5 cucerit la mondiale.

— Care sînt concursurile mai importante din actualul sezon la care vor participa sportivii români?

— Sînt mai numeroase decît în oricare alt an și faptul este explicabil dacă ne gîndim că actualul sezon este ultimul, pînă la Olimpiada albă, în care se mai pot face verificări, confruntări, cizelări și definitivări de formații, echipaje, cupluri sau individualități, cu șanse la locuri fruntașe. Din bogatul calendar competițional internațional amintesc: *biatloniștii* — 20—22 ianuarie — concurs internațional organizat la Predeal, 24—28 ianuarie — Spartachiada Armatelor prietene, în R.D. Germană, 10—13 februarie — concurs preolimpic, la Grenoble; *schiorii*, probe alpine și fond — «Cupa Poiana», cu participarea unor sportivi din Franța, Austria, R.D. Germană, U.R.S.S., Cehoslovacia și Bulgaria, 25—26 februarie — «Cupa speranțelor», la care vor fi prezente, în afara țărilor amintite mai sus, Iugoslavia și Ungaria, 16—19 februarie, concurs preolimpic, la Grenoble, 9—13 februarie — probe nordice, concurs preolimpic, la Grenoble; *boberii* — 20—29 ianuarie, campionatele europene — in Austria, 4—5 și 11—12 februarie, campionatele mondiale pentru bob de 2 și 4 persoane, la Grenoble; *hocheiștii* — 23—27 februarie — «Cupa orașului București», 2—5 martie România—R.F. Germană, la București, 18—29 martie, campionatul mondial, la Viena.

Am mulțumit profesorului Anghel Vrabie pentru datele furnizate, întărindu-ne speranța că sportivii noștri vor avea frumoase comportări în toate aceste concursuri amintite, astfel încît participarea lor la Olimpiada albă să poată deveni o certitudine.

Interviu consemnat de G. ȘTEFĂNESCU

Echipajul de bob ION PANȚURU — NICOLAE NEAGOE a reînnodat firul frumoaselor rezultate obținute de boberii români pe plan internațional. În fotografie, cei doi sportivi români flanchează steagul țării la campionatele mondiale de la Cortina d'Ampezzo.



● Prima ediție a J.O. de iarnă s-a desfășurat la Chamonix, în anul 1924, sub titulatura de «Săptămîna sporturilor de iarnă». Întrecerile au fost organizate sub patronajul C.I.O. Ca urmare a frumosului succes de care s-au bucurat, C.I.O. le-a recunoscut denumirea de Jocuri Olimpice de iarnă.

● Olimpiada albă a cîștigat de la ediție la ediție în popularitate, fapt ce se poate constata din numărul țărilor reprezentate și al sportivilor prezenți la cele 9 ediții ale J.O. de iarnă.

1924 — Chamonix: 16 țări — 300 participanți
1928 — St. Moritz: 25 țări — 518 participanți
1932 — Lake Placid: 17 țări — 307 participanți
1936 — Garmisch Partenkirchen: 28 țări — 756 participanți
1948 — St. Moritz: 29 țări — 932 participanți
1952 — Oslo: 30 țări — 1 200 participanți
1956 — Cortina d'Ampezzo: 32 țări — 1 312 participanți
1960 Squaw-Valley: 30 țări — 800 participanți.
1964 — Innsbruck: 36 țări — 1 350 participanți.

● Prima participare românească la Olimpiada albă a fost înregistrată în anul 1928, la St. Moritz. Echipajul de bob compus, în acea perioadă, din 5 sportivi: Grigore Socolescu, Iulian Gavăț (inginer, astăzi profesor la Institutul de petrol și gaze și membru corespondent al Academiei), Toma Petre Ghițulescu, Traian Nițescu și Mircea Socolescu (inginer, profesor universitar) a ocupat locul 5 din 28 de boburi prezentate de S.U.A., Italia, Anglia, Austria, Franța, Germania, Belgia, Olanda, Argentina etc. etc.

● Orașul Grenoble, desemnat să găzduiască cea de a X-a ediție a Olimpiadei albe este situat la o altitudine de numai 500 m. În orașul propriu-zis vor avea loc doar întrecerile de patinaj artistic, de patinaj viteză și hochei; în rest, probele de biatlon, schi, săriturile de la trambulină și bob se vor desfășura în mici localități de pe coastele munților din împrejurimi. Astfel, probele nordice, biatlonul, ștafeta și săriturile de la trambulină vor avea loc pe masivul Vercors, în localitățile Autrans (35 km de Grenoble) și St. Nizier (17 km de Grenoble). Proba de săniuțe se va desfășura la Villard-de-Lans (31 km de Grenoble), proba de bob în l'Alpe d'Huez (63 km de Grenoble), probele alpine în stațiunea Chambrousse (30 km de Grenoble).

● Printre numeroasele amenajări făcute în mod special la Grenoble, în vederea unei cît mai bune desfășurări a J.O. de iarnă, se numără și o nouă sală, un adevărat palat al sporturilor de iarnă, care va găzdui întrecerile de patinaj și hochei. Această construcție va putea primi 12 000 de spectatori.

MÎNDRII SPORTIVE SUCEVENE



Reportaj de
HORIA CRISTEA
Fotografii:
PAUL ROMOŞAN

O fotografie-amintire în fața statuii lui Ștefan cel Mare: Va
Hojbotă, Octavian Nedelcu, Corneliu Gavrilă, Gheorghe Arh
Mihai Teodosiu, Ștefan Stere, Ioan Tudor, Vasile Mărculescu, Nic
Anton, Eugen Petcu, Constantin Gheghe, Mihai Vicovan, Iosif Beli
Nicolae Pavel, Dumitru Borcău, Marin Nicolau, Gheorghe Buz
Sebastian Gemănaru, Valeriu Neagu și Dumitru Bighet.

Vitrina sportivă a regiunii Suceava strălucește acum parcă mai mult ca în trecut: fotbaliștii **Combinatului de lemn și celuloză — Chimia Suceava — au promovat, primăvara, în categoria B, iar toamna, la sfîrșitul turului seriei întîi, se află pe locul întîi în clasament;** rugbiștii **Constructorului Suceava sînt fruntași în «seria moldovenească» a campionatului diviziei secunde și aspiră — într-un viitor, poate nu prea îndepărtat, chiar la o promovare în «A»;** luptătorii **— greco-romanele de la Tractorul Rădăuți — au și ei vechime de doi ani în campionatul «B»; în sfîrșit, «catalogul clasei B» cuprinde din 1966 noi nume sucevene:** voleibaliștii **echipei I.R.A. Suceava,** voleibalistele **Voinței Botoșani și** baschetbalistele **Viitorului Dorohoi. În plutonul «C» al balonului rotund, alături de Foresta Fălticeni și Metalul Rădăuți, vizează promovarea mai departe, începînd din 1965, «unsprezecele» Minobradului din Vatra Dornei.**

Vitrina sportivă a regiunii Suceava are însă și un raft al «suspensiei». Aici găsim în umbră atletismul, boxul, hocheiul pe gheață și schiul. **Dar...**

...această suspensie — se pare — își are zilele numărate, deoarece a început o vastă acțiune de «desțelenire», în căutarea și punerea în valoare a... zăcămintelor, prin competițiile de masă, prin selecții, prin centrele de antrenament: atletism **(Botoșani, Cîmpulung Moldovenesc, Rădăuți, Siret și Suceava),** hochei pe gheață **(Rădăuți și, de la anul, probabil, și la Suceava),** schi **(Cîmpulung Moldovenesc și Vatra Dornei),** lupte **(Rădăuți, Suceava, Vicovu de Sus).**

Vitrina sportivă a regiunii Suceava are și un raft gol: categoria A. **La un pas de el, optimiști, se află fotbaliștii Chimiei. Poate că următoarele 13 etape, ale returului, le vor da și restul de lauri. Le urăm succes! Îl merită, pentru că l-au clădit pe un fundament de muncă, de disciplină, de pasiune.**





Fotbaliştii performerii toamnei

Vara anului 1966. La Suceava — veselie.

Chimia Suceava realizează performanţa dorită: promovează în categoria B. Cîţi fotbalişti, atîtea ambiţii. De afirmare. Pînă la urmă, o singură ambiţie: a echipei. Dar, prima etapă a turului îi situează pe suceveni la baza inferioară a piramidei (Chimia-Dinamo Bacău 0—2, la Suceava!). Ce aer minunat trebuie să fie acolo in vîrf! Oare îl vom respira şi noi, cîndva? — visează învinşii. A doua etapă, la Paşcani, CFR—Chimia: 1—0. A doua înfrîngere. Cum o fi, oare, acolo, sus, în vîrful piramidei? Şi sucevenii, avîndu-l «cap de coardă» pe antrenorul Valeriu Neagu (secondat de medicul Vasile Frînculescu), încep ascensiunea odată cu etapa a treia (1—0 cu Ştiinţa Bucureşti — loc 9; 1—1 cu Oltul Rm. Vîlcea — loc 8; 1—0 cu Ceahlăul Piatra Neamţ — loc 7; 0—0 cu Progresul Brăila — loc 9; 1—0 cu Poiana Cîmpina — loc 7; 1—1 cu Dinamo Victoria — loc 5; 1—0 cu Metalurgistul Bucureşti — loc 4; 0—0 cu Siderurgistul Galaţi — loc 5; 1—0 cu Metrom Braşov — loc 3; 0—0 cu Oţelul Galaţi — loc 2; 3—2 cu Flacăra Moreni — loc 1).

Sfîrşit de sezon fotbalistic 1966. La Suceava — veselie. Ce aer minunat e aici, în vîrful piramidei! Stau de vorbă cu antrenorul, cu jucătorii. Opiniile lor se contopesc în una singură: «Succesul acesta ne obligă enorm. În retur ne aşteaptă cel puţin trei meciuri grele, în deplasare: la Bacău, la Bucureşti, la Galaţi. Va fi necesar să ne consolidăm şi mai mult coeziunea sufletească şi omogenitatea în joc. Avem o apărare redută **(n.a. — portarii Sidac şi Petcu, fundaşii centrali Gheghe şi Mărculescu)**, avem o linie de mijloc bună **(n.a. — în care proeminenţi sînt Borcău şi Pavel)**, dar avem un atac slăbuţ **(n.a. — din cele 10 goluri înscrise, 2 îi aparţin lui Gheghe, 1 lui Mărculescu şi 1 lui Borcău)**. Muncim mult la antrenamente, nu am avut jucători suspendaţi, ne dăruim, la posibilităţile noastre, echipei. Din păcate, însă, cele mai multe aplauze le primim în meciurile din deplasare. Dacă vom promova în categoria A, probabil că vom fi încurajaţi mai mult şi acasă»

Chimia Suceava nu are nume sonore. Dar numele echipei a început să aibă sonoritate. Munca, disciplina, dăruirea...

...În vechea cetate de scaun a Sucevei (zidită la sfîrşitul secolului XIV, în timpul domniei lui Petru I Muşat, lărgită sub Alexandru cel Bun şi Ştefan cel Mare, cetate care nu a fost cucerită nici o dată prin forţa armelor, dar care în 1675, în timpul domniei lui Dumitraşcu Vodă Cantacuzino, a fost distrusă din ordinul turcilor), fotbaliştii şi antrenorul Chimiei Suceava au invitat revista SPORT la încheierea campionatului: «Vrem să ducem succesul pînă la capăt!»

Ionescu, Păcuraru şi Baraboi - viitoare „nume" în volei



«Capul de afiş» al voleiului masculin sucevean continuă să-l deţină echipa I.R.A. (Întreprinderea de reparaţii auto), care activează în campionatul republican al categoriei B. Această formaţie, care i-a dat echipei naţionale pe Gabriel UDIŞTEANU, are înscrise pe agenda... contribuţiei noi nume: Ionescu, Păcuraru şi Baraboi.

Fotografia îi înfăţişează pe fruntaşii voleiului sucevean (de la stînga spre dreapta): Traian CĂLDARE (34 de ani, 1,78 m, ridicător, medic stomatolog), Alexandru PĂCURARU (20, 1,92 m, trăgător principal, asistent medical), Mihai CAUNI (30, 1,90 m, trăgător principal, inginer silvic), Valeriu BARABOI (23, 1,86 m, trăgător principal, prof. ed. fiz.), Virgil IONESCU (19, 1,85 m, trăgător secund, student), Nicolae ANDREESCU (21, 1,85 m, ridicător, frezor), Vasile ROTARU (25, 1,84 m, trăgător secund, lăcătuş mecanic), Gheorghe CIOBANU (23, 1,78 m, trăgător secund, tehnician), Constantin MATEI (23, 1,78 m, trăgător secund, mecanic motoare Diesel), Mihai MOLDOVANU (28, 1,78 m, ridicător, prof. ed. fiz.). Lipsesc antrenorul Corneliu SÎNGEAP şi jucătorul Gheorghe DĂSCĂLIU (31, 1,85 m, inginer silvic).

Pentru promovarea în categoria A, echipei I.R.A. îi sînt absolut necesare: schimbarea stilului standard în joc printr-unul combinativ, mai mult spirit de echipă, mai mult calm şi o muncă mai intensă pentru completarea posturilor mai slabe.

(CONTINUARE ÎN PAG. 8-9)

MÎNDRII SPORTIVE SUCEVENE





Secunde prețioase

În sala de gimnastică a Liceului nr. 1 — Ștefan cel Mare lucrează elevii clasei a XI-a A. Paralelele, saltelele, scările fixe, mingile medicinale, halterele și hantelele nu au răgaz nici măcar o clipă ca să respire. Asaltul elevilor este neîntrerupt. Fiecare secundă din cele 50 de minute este prețioasă pentru dezvoltarea fizică și pentru note mari la fiecare materie. La un moment dat, elevii — la comandă — își depărtează picioarele și-și încordează bicepșii. Rar mi-a fost dat să văd într-o clasă atîția bicepși formați. Mă atrage conformația elevului cu mustață moale. Profesorul Gheorghe Moga mă ajută: *«Se numește Iulian Graur, joacă baschet, volei și handbal, este premiantul clasei.»*

Instantaneu pugilistic

Profesorul Constantin Lucanu: «Secția de box Știința Chimia, de pe lîngă Grupul școlar chimie Suceava, numără 20 de sportivi selecționați din rîndurile celor aproape de o mie de elevi. Fiind foarte tînără, secția a reușit rezultate bune doar pînă la nivel regional — 8 titluri de campioni la juniori. Peste un an, palmaresul nostru va fi, probabil, în atenția selecționerilor echipei regionale de seniori. «Materia primă» e de bună calitate, dar prelucrarea ei se află încă în prima fază.»

În prim-planul imaginii: semiușorul Petru Bodale (16 ani), autor al unui număr de 10 victorii prin K.O. în cîteva luni de activitate, are un «manager» foarte grijuliu în persoana lui Paul Indrusevschi (11 ani).

Doctorul Vasile Frînculescu: «Păstrarea sănătății intacte este o condiție obligatorie în sportul de performanță. Din nefericire, nici pînă în prezent antrenorul Constantin Lucanu nu și-a prezentat elevii săi la controlul medical.»

Poate că, după apariția acestor rînduri, profesorul Lucanu se va... supune cerinței pe care o indică medicul Frînculescu. Dacă nu «poate», trebuie!

DOROHOI

„Banchetul" de sub... panou

În primăvara lui 1964, profesorul de educație fizică Ilarion Mandache, de la Liceul nr. 1, încheie operațiile de selecție și-i raportează directorului, profesorul Dumitru Ghenghea: «Cele 12 fetițe mă roagă să vă transmit hotărîrea lor de a ajunge baschetbaliste cu care să se mîndrească liceul nostru în toată regiunea. Și-au luat angajamentul să se antreneze zilnic, iar în timpul vacanței — de două ori pe zi. Suplinirea înălțimii o vor realiza prin atletism. Peste patru ani, echipa Viitorul Dorohoi, va reuși, sper, să promoveze în campionatul republican al categoriei B.» **Directorul a promis tot sprijinul.**

În primăvara lui 1966, echipa fetițelor din Dorohoi promovează în campionatul republican al categoriei B (seria a II-a). Un angajament îndeplinit cu doi ani mai devreme. A avut loc un «banchet» sub... panou, unde sărbătoritele au primit cadou, din partea soților Mandache, cărți de literatură beletristică.

Fetițele din Dorohoi realizează astfel cea mai frumoasă performanță a baschetului sucevean. Prin ce? Prin talent, prin muncă, prin dăruire!

În fotografie, rîndul de sus, de la stînga: Melania Zugravu (15 ani,1,78 m), Fani Kneac (15, 1,66 m, media 7,20), Viorica Munteanu (16, 1,72 m, 7,60), Elena Nedelcu (16, 1,65 m, 9,15), Angela Ailoaie (15, 1,64, 8,00), profesorul Ilarion Mandache (32 de ani); rîndul de jos: Otilia Apostol (15, 1,62 m, 8,90), Doina Iftimie (căpitanul echipei; în meciul cu Ș.S.E. Satu Mare a înscris 55 de puncte! 15, 1,60 m, 9,15), Silvia Muraru (16, 1,63 m, 9,00), Bianca Cherbis (16, 1,60 m, 9,30), Elena Ciurciun (16, 1,64 m, 7,90). Lipsesc: Elena Anichitei (14, 1,66 m) și Angelica Ciubotaru (14, 1,67 m, 9,10).

P.S. O contribuție matură la acest progres a adus-o o foarte tînără metodistă, profesoara Aurora Tecleanu.



RĂDĂUȚI

O „cetățuie“ a sportului









De cum am ajuns în Rădăuți, acest pol al frigului în regiunea Suceava, am aflat cu regret că înaintea mea au fost un val de aer cald și o ploaie la fel de caldă care au topit gheața patinoarului pe care-și dau întîlnire dis-de-dimineață și seara, pînă la miezul nopții, cei mai buni hocheiști rădăuțeni. Așa că, în loc de patine, de crose și de pucuri, nu am putut vedea decît furtunuri stropind fără odihnă. «În noaptea asta va da îngbețul, — **îmi pronostichează antrenorul Ștefan Tomovici.** — Cerul e senin. De poimîine, vom îmbrăca din nou echipamentul de... gravori în gheață!» **Îl rog să-mi dea cîteva nume de... gravori, dar primesc numai de ucenici: Doru Moroșan (13 ani), Octavian Bandas (14), Mihai Medei (15), Dumitru Axinte (15), Ion Romaniuc (15), Constantin Curelaru (13), Ion Hîncu (12), Gheorghe Olinici (11). Îmi spune:** «Maiștrii au început să îmbătrînească. Ca să trăiască, tradiția hocheiului rădăuțean are nevoie de mulți, foarte mulți copii. Dar copii numai cu reale aptitudini. Acesta-i criteriul în performanță. Întîmpinăm însă multe greutăți. De pildă, vin părinți să-mi ceară patine pentru copiii lor care nu rezistă selecției, iar eu mă duc la alți părinți să-i conving să-și lase copiii să învețe hocheiul de performanță, pentru că au reale aptitudini. O reușită la zece încercări îmi naște zece bucurii!»

*

În sala de sport din imediata vecinătate a patinoarului, la... căldurică (n.b. — anul trecut era frig înăuntru ca și afară), activitate pe toate fronturile: și lupte (greco-romane și libere), și atletism, și gimnastică, și handbal. Și asta la o oră cînd în atîtea și atîtea case micile ecrane fac obișnuitul... apel.

Furnicarul acesta de fete și de băieți își are o explicație. Cu un timp în urmă, prin părțile Rădăuților au fost organizate multe competiții de masă, în care învingătorii au atras atenția antrenorilor și instructorilor sportivi. Și așa, încetul cu încetul, «schemele» centrelor de antrenament au început să se completeze cu numele acelora dornici ca distanța dintre data de debut și aceea a consacrării să fie cît mai scurtă.

La «atelierul» de lupte, antrenorul Virgil Gherasim și profesorul Peter Storoj mi-au indicat o serie de «speranțe»: Aurel Fluture (16 ani), Aizic Leizer (15), Gheorghe Calciuc (19), Constantin Tăpîrjan (20). «Nu ne mulțumim cu atît, — **mi-au afirmat.** — Vom continua acțiunea de depistare și în comuna Vicovu de Sus, o localitate situată la altitudine, cu foarte mulți țapinari.» **(Foto 1: în timpul lucrului cu manechinele).**

La «atelierul» de atletism (asociația Speranța), antrenorul Virgil Ștefănescu i-a fixat un plan de lucru pentru forță elevei sale, Rodica Zabolodnic (15 ani), campioană și recordmană regională de junioare și senioare la săritura în înălțime (pentru debut, cifra e bună: 1,41 m); (foto 2).

La «atelierul» de gimnastică (asociația Olimpia), profesoara Ioana Oancă are în pregătire, printre alții, cea mai numeroasă familie de adepți ai grației: Rodica (20 de ani), Oltea (16), Brîndușa (14), Emanuil (11), Lidia (9), Mariana (6), Corneliu (5) și Otto Iancu (3) — cu toții Avram. **(Foto 3: Brîndușa Avram, în cumpănă la paralele inegale).**

La «atelierul» de handbal (asociația Voința), instructorul Mircea Nichiforiuc își prezintă fetele, campioane regionale de junioare și senioare în ultimii trei ani. Sus: Rodica Fetcu, Stela Colibaba, Mircea Nichiforiuc, Victoria Sfed, Domnica Gafencu. Jos: Viorica Hîncu, Valerica Haidamac, Viruța Fînaru, Elena Cocos. Vîrsta medie: 17 ani. Profesia: cooperatoare meșteșugărești.(Foto 4).

În această «cetățuie a sportului», unde predomină vîrsta cea mai potrivită pentru ca mîine să fie realizate performanțe a căror valoare să nu încapă doar între hotarele regiunii Suceava, «inima» pulsează sînge oxigenat și în «țesuturile» balonului rotund, actualmente la nivel de «C».

Peste doi, trei, patru, cinci ani, rădăuțenii vor să-și vadă cetățuia lor sportivă în alte dimensiuni, mai impunătoare. Drumul pe care au pornit, al tinereții și al muncii pasionate, le dă sorți de izbîndă.





Pitești - **ILUSTRAT**







1 O după amiază de sfîrșit de decembrie. e în vacanță. Cu o singură excepție: Pitești. Motivul e limpede: Dinamo Zagreb. știu că Dinamo Zagreb e mai periculos decît Sev sau Toulouse. Marele tur de forță al Vojvodinei Madrid, e încă un semnal al alarmă. Iacă de ce, în du amiaza asta, deși «omătu-i mare», iar frumoasele vit ale tribunei centrale sînt înghețate, «trupa» lui Ște Vasile e pe teren.

Piteștenii știu că duelul cu Dinamo Zagreb începe în februarie, dar mai știu că fibra care lîncezește, greu își revine.

2 La ora cînd apar aceste rînduri, piteștenii se a în turneu, în Liban, printre palmieri și portoc dar au ținut să ia în valizele cu ghete și aceas fotografie... glacială a fotoreporterului nostru P Romoșan, pentru — ați ghicit — evitarea ...hică consumului excesiv de apă.

Stadionul din Pitești hibernează, acumulează și călește. În martie, cînd Dinamo Zagreb va veni pent jocul retur, betonul tribunelor trebuie să reziste.

3 — La ce te gîndești, Barbule!

— La anul care a trecut.

— A fost un an bun.

— A fost într-adevăr. Am îmbrăcat tricoul naționa Am jucat împotriva lui Mazzola. Am apărut în «SPOR în duel cu Mazzola și, mărturisesc, am satisfacția marele Sandrino nu «s-a plimbat» printre noi ca p fața lui Meszöly sau Matesz, pe Nepstadion.

— Cum îți explici că ai venit relativ tîrziu în «naț nală»?

— Foarte simplu. Nu e ușor să «ajungi» cînd ai «rival» de talia lui Nelu Nunweiller. Asta e «dram posturilor în fotbal.

— Mi-aduc aminte că ai jucat și înaintaș.

— Pînă în 1961. Încă din 1959 am făcut «cuplu» cu Lov în atac. La noi, la Pitești, s-a jucat 4—2—4 chiar înain de... modă. Mitică Dumitrescu devenea al patrul fundaș, iar «mijlocul» se echilibra prin retragerea un atacant.

— A cui a fost ideea?

— Cred că a lui «nea Fane» (n.a. Stefan Vasile).

— Cu alte cuvinte, împreună cu C.C.A., puteți reve dica un brevet de invenție pentru acest sistem în Români

— N-am vrut să spun asta. Poate, cel mult, că viața învață mai mult decît hîrtiile, fie ele albe sau... mil metrice.

— Ai glăsuit ca un... bătrîn. Cîți ani ai?

— 24 decembrie 1938, deci 28.

— Ce proiecte ai?

— Aș vrea să alerg mereu după doi iepuri: Dinam Pitești și echipa națională.

— Iar după aceea?

— Aș vrea să fiu un bun profesor de limbă român

— ?

— Am absolvit între timp facultatea de filologi

— Succes, Barbule!

4 — Felicitări, Dobrine!

— ?!

— Pentru golul din poarta lui Sarti și pentru. căsătorie.

— Mulțumesc.

— Cum merge?

— Mai am trei.

— Nu-nțeleg.

— Mai am trei jocuri în echipa națională ca să ajun maestru al sportului.

— Ai și jucat șapte?

— Da. Cu R.F. Germană, Portugalia, Elveția, Polonia Italia, Cipru, Izrael.

— Ai îmbrătrînit și tu, Dobrine.

— Asta cam așa e. La 26 august, împlinesc... 20 de ani



DE IARNĂ

1 Dialog Ștefan Vasile—Dobrin. Ștefan Vasile e «nașul» internaționalului. Și la propriu, și la figurat. El l-a introdus în echipa de seniori, la 14 (!) , el l-a «dăscălit» ori de cîte ori a fost cazul, el l-a adus fața... ofițerului stării civile.
— Cum de te-ai decis să-i fii naș, «nea Fane»?
— Maestrii fentei au nevoie de o dublă autoritate.

După o bătălie cu bulgări, mai acrobatică și mai rapidă decît în «Falstaf», din nou în fața obiectivului, cu rugămintea de a reține o clipă respirația iburii care amenință claritatea pozei.
n picioare: Badea, Urziceanu, Eftimie, Coman, Pre-rgel, Zimmer, C. Ionescu. Jos: Ilie Stelian, Pop, Vul-nu, Barbu, Olteanu.

7 Revenim în sala de forță. Antrenorul Ștefan Vasile urmărește lupta cu... gravitația. Mă retrag în cu antrenorul secund, Leonte Ianovschi, care i arată «scriptele». Îmi dă notele jucătorilor, cu cele tru întîlniri susținute în «Cupa orașelor tîrguri». le reproduc:

	Cu Sevilla, la Pitești (2—0)	Cu Sevilla, la Sevilla (2—2)	Cu Toulouse, la Toulouse (0—3)	Cu Toulouse, la Pitești (5—1)
man	9	10	8	8
Popescu	7	7	4	—
rbu	8	9	5	8
Stelian	8	9	6	8
ceanu	5	—	—	—
brin	7	7	7	10
rcovnicu	7	9	7	—
du C-tin	7	8	4	10
timie	6	—	—	8
ghi	6	8	5	—
rcan	6	7	8	9
dea	—	7	4	—
epurgel	—	8	6	8
vid	—	—	—	9
Ionescu	—	—	—	8

Cea mai bună echipă a sezonului

Coman
I. Popescu Barbu Ilie Stelian David
Dobrin Tîrcovnicu
Pop Naghi Turcan Prepurgel

Tabelul acordă cea mai mare medie tînărului portar oman. (Acel «9» al lui David este — după cum se vede singular). Și pentru că perechea Coman-Urziceanu înlocuit cu succes vechiul cuplu Matache-Niculescu...

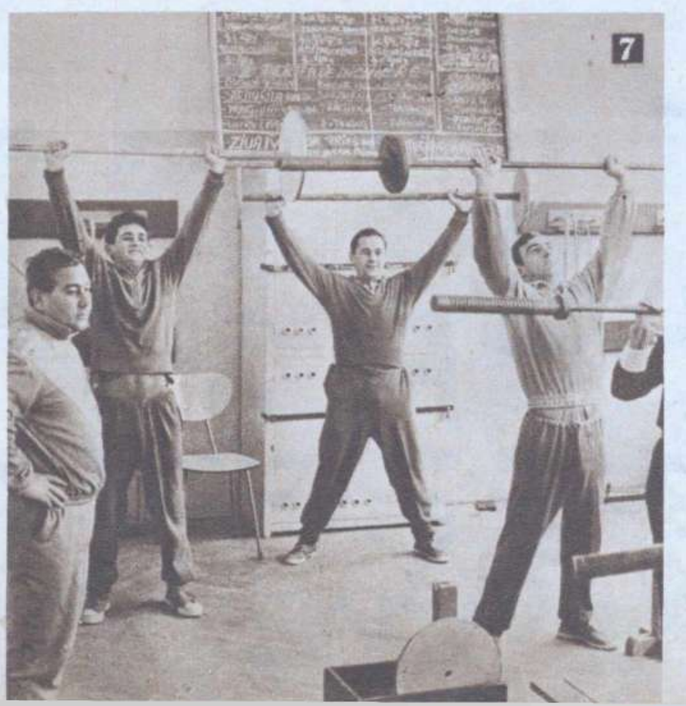
8 ...Vi-l oferim în această ultimă ilustrată de iarnă, în care dialogul e următorul:
Coman: Tovarășe inginer, să-ți trăiască Răducu! n.r. Inginerul Urziceanu a devenit tată la 20 decembrie).
Urziceanu: Mulțumesc, Comane.
Coman: Cu mulțumirile nu scapi. Văd că te-ai pus bine presa (n.r. aluzie la... Radu Urziceanu), dar dacă nu i «masa» promisă, chiar astă seară, mă încăpățînez nu ies din poartă.
Urziceanu: Masa o dau, Comane. Dar cu... Buziaș și ovasna. Cu «vinul» ăsta aib ai să ajungi, sînt sigur, ortarul naționalei...

Dinamo Pitești așteaptă cu încredere jocurile cu Dinamo Zagreb. Recentul turneu de la Marsilia a probat apacitatea de mobilizare a echipei în plin sezon mort . iteștenii știu că dîrzenia iugoslavă este un adversar ai de temut decît viteza spaniolilor și tehnica francezilor sau a austriecilor, dar mai știu că în anul de grație 966 echipa lor a dat «naționalei» nu mai puțin de cinci nternaționali: Dobrin, Barbu, Naghi, Pop, Ioachim opescu.

IOAN CHIRILĂ



6



7



8

ECHIPE DIN CATEGORIA B



VAGONUL Arad

În picioare de la stînga la dreapta: antrenorul Toma JURCĂ; Andrei MATUŞINCA, fundaş stînga, 24 ani, 1,76 m, 72 kg; Geza LENARD, fundaş dreapta, 24 ani, 1,71 m, 68 kg; Ferdinand MULROTH, fundaş central, 27 ani, 1,78 m, 72 kg; Teodor BERAR, portar, 19 ani, 1,77 m, 69 kg; Ion BĂTRÎNA, portar, 15 ani, 1,75 m, 62 kg; Mircea IZGHIREAN, fundaş central, 31 ani, 1,80 m, 74 kg; Mihai MIHAI, mijlocaş dreapta, 24 ani, 1,69 m, 66 kg; Petre SCHWEILINGER, mijlocaş stînga, 28 ani, 1,82 m, 79 kg.

Jos: Paul STĂNOAIA, extrem dreapta, 26 ani, 1,69 m, 67 kg; Otto DEMBROVSCHI, inaintaş central, 24 ani, 1,74 m, 74 kg; Teodor DRAGA, mijlocaş dreapta, 19 ani, 1,74 m, 69 kg; Nicolae SEREŞ, inaintaş central, 19 ani, 1,75 m, 65 kg; Francisc BOROŞ, mijlocaş dreapta, 22 ani, 1,76 m, 72 kg; Virgil CUTEANU, înaintaş central, 26 ani, 1,80 m 76 kg; Francisc DVORJAK, mijlocaş stînga, 24 ani, 1,68 m, 60 kg; Gheorghe MACAVEI, extrem stînga, 25 ani, 1,56 m, 56 kg.

Lipsesc din fotografie: Gheorghe EMANOIL, portar şi Ion TOMA, inaintaş central.

Echipa tip: Gheorghe Emanoil-Lenard, Mulroth, Izghirean, Mihai-Boroş, Schweilinger-Stănoaia, Dembrovschi, Toma, Macavei.

Echipa are un jucător de mare talent în perspectivă: Ion Bătrîna, portar, cu reflexe excepţionale, care este încă elev.

Foto: AUREL NEAGU

C.S.M. Cugir

În picioare de la stînga la dreapta: Virgil RAPCEA, preşedintele asociaţiei; Radu GHEORGHE, fundaş central, 27 ani, 1,82 m, 78 kg; Ion BOROŞ, fundaş central, 27 ani, 1,80 m, 78 kg; Aurel NEAMTU, fundaş central, 30 ani, 1,80 m, 83 kg; Teodor ŞADI, portar, 26 ani, 1,76 m, 72 kg; Dumitru FORGAI, portar, 25 ani, 1,80 m, 78 kg; Constantin PERJU, inaintaş central, 23 ani, 1,78 m, 78 kg; Andrei DOBAI, extremă stîngă, 22 ani, 1,75 m, 70 kg; Nicolae STOICESCU, înaintaş central, 21 ani, 1,80 m, 75 kg; Nicolae PETRESCU, mijlocaş dreapta, 31 ani, 1,76 m, 69 kg; Ovidiu HULEA, antrenor.

Jos: Nicolae BOTESCU, fundaş stînga, 32 ani, 1,68 m, 70 kg; Ion IVAN, mijlocaş stinga, 24 ani, 1,66 m, 67 kg; Kisa CSABA, extrem stinga, 26 ani, 1,65 m, 68 kg; Ion GHEORGHE, mijlocaş dreapta, 28 ani, 1,68 m, 74 kg; Ion GHERGHELI, extrem dreapta, 29 ani, 1,72 m, 68 kg; Remus LAZĂR, inaintaş central, 30 ani, 1,70 m, 70 kg; Alexandru LAZĂR, inaintaş central, 29 ani, 1,68 m, 68 kg; Pavel MUREŞAN, inaintaş central, 28 ani, 1,68 m, 70 kg; Vasile CORPODEAN, extrem dreapta, 17 ani, 1,68 m, 66 kg.

Echipa tip: Forgai—I. Gheorghe, Boroş, Neamţu, Gh. Radu—Botescu, Ivan—Gheorgheli, R. Lazăr, A. Lazăr, Mureşan.

O echipă tehnică, axată pe atac în meciurile pe teren propriu, cu elan şi voinţă în deplasare.

Foto: P. ROMOŞAN



IMAGINI DIN VACANȚA DE IARNĂ

PE VALEA PRAHOVEI



1



2

Tinerii pregătesc viitoarele performanțe

Ianuarie 1967. Prietenii noștri, aparatul de fotografiat și carnetul de reporter ne însoțesc într-o vizită pe Valea Prahovei. Ne aflăm în plin sezon de iarnă și dorim să... prindem unele aspecte de la tradiționalele concursuri de schi, săniuțe și orientare turistică, organizate cu prilejul vacanței de iarnă a elevilor.

Poposim la o oră matinală — 7,30 — la Bușteni, unde avem o primă surpriză plăcută. În pofida timpului rece, pe un teren de fotbal din apropierea vilei «Rucăr», un grup de tineri luptători, echipați numai în «dresuri» de concurs, executau diferite mișcări în aer liber (foto 1). Antrenorul Gheorghe Rugină, văzîndu-ne nedumerirea, ne dă primele amănunte: «Efectuăm cele 15 minute de înviorare și, cu acest prilej, folosim diferite procedee tehnice ale luptelor. Apoi, băieții se vor echipa în treninguri și vor începe programul obișnuit de pregătire fizică generală: gimnastică, cros, jocuri distractive, concursuri de schi etc. Tinerii pe care îi vedeți sînt reprezentanții secțiilor de lupte de la Tractorul-Călugăreni, raionul Giurgiu (echipă promovată în campionatul categoriei B), Tractorul-Urziceni, Avîntul-Călărași și Tractorul-Roșiori, recent înființate. După vacanța de cîteva zile, petrecută la Bușteni, luptătorii vor veni acasă, unde vor continua pregătirile în vederea campionatelor ce se inaugurează în luna martie».

Ne continuăm vizita la Bușteni. La cîteva sute de metri, pe un derdeluș, zărim un grup de fete, echipate în treninguri de culoarea bradului, cu emblema «U». Participau la un concurs de săniuțe (foto nr. 2). Sînt componentele celei mai tinere echipe de volei: Unirea, din București. Cele mai «bătrîne» au 16 ani, iar cele mai tinere doar 12. Echipa a fost înființată cu doi ani în urmă, ceea ce nu a împiedicat-o ca în 1966 să cîștige Spartachiada de vară. După cum ne-a spus antrenorul H. Beni, din toamna aceasta echipa activează în campionatul de volei al regiunii București, fiind acum lideră în seria I, la categoria senioare. Drept răsplată a acestor prime succese, tinerele eleve își petrec cîteva binemeritate zile de vacanță la munte.

Tinerele voleibaliste au folosit și ele zilele de recreare pentru dezvoltarea pregătirii lor fizice, participînd la jocuri atractive, concursuri de orientare turistică și de săniuțe. (În fotografia nr. 3 vă prezentăm lotul celor 21 de voleibaliste de la Unirea — București).

Drumul spre Gura Dihamului ne oferă și alte surprize. În loc de schiori, cum ne-am fi așteptat să întîlnim, ne încrucișăm cu grupuri de tineri atleți care au ca principal obiectiv apropiatele concursuri republicane de sală și mai apoi, ca obiectiv mai îndepărtat, competițiile în aer liber. Sînt tinerele speranțe ale probelor de viteză, semifond, aruncări și sărituri care s-au remarcat la ultimele întreceri de juniori, așa cum ne sublinia prof. Zoltan Gered, metodist la Consiliul regional U.C.F.S. București. (În fotografia nr. 4, un grup de atlete execută din alergare «pasul ștrengarului»).



3



4

Fotoreportaj de Ion MOLDOVEANU

realizată de PETRE HENT

CEL MAI BUN BOXER AL ANULUI: Nicolae Gîju

- ION TUDOSIU, președintele F.R. Box
  1. Nicolae Gîju 2. Vasile Antoniu 3. Gheorghe Chivăr 4. Ion Monea 5. Constantin Ciucă.
- GHEORGHE GURIEV, vicepreședinte al F.R. Box
  1. Nicolae Gîju 2. Ion Monea 3. Gheorghe Chivăr 4. Vasile Antoniu 5. Constantin Ciucă.
- AUGUSTIN STROIAN, vicepreședinte al F.R. Box
  1. Nicolae Gîju 2. Vasile Antoniu 3. Constantin Ciucă 4. Gheorghe Chivăr 5. Ion Monea.
- MIHAI TRANCĂ, secretar general al F.R. Box
  1. Vasile Antoniu 2. Nicolae Gîju 3. Ion Covaci 4. Gheorghe Chivăr 5. Ion Monea.
- TRAIAN OGRINJEANU, antrenor federal.
  1. Nicolae Gîju 2. Vasile Antoniu 3. Gheorghe Bădoi 4. Ion Monea 5. Gheorghe Chivăr.
- ION POPA, antrenorul lotului reprezentativ.
  1. Nicolae Gîju 2. Vasile Antoniu 3. Gheorghe Chivăr 4. Ion Monea 5. Gheorghe Bădoi.
- PETRE EPUREANU, președintele colegiului de arbitri.
  1. Vasile Antoniu 2. Nicolae Gîju 3. Ion Monea 4. Gheorghe Chivăr 5. Constantin Ciucă.
- VICTOR POPESCU, arbitru internațional.
  1. Nicolae Gîju 2. Vasile Antoniu 3. Constantin Ciucă 4. Ion Monea 5. Gheorghe Chivăr.
- EUSTAȚIU MĂRGĂRIT, lector la I.C.F., fost campion al României.
  1. Nicolae Gîju 2. Vasile Antoniu 3. Gheorghe Chivăr 4. Ion Monea 5. Constantin Ciucă.
- MIHAI STOIAN, asistent de educație fizică, fost campion al României.
  1. Nicolae Gîju 2. Ion Monea 3. Constantin Ciucă 4. Vasile Antoniu 5. Vasile Dobre.

CLASAMENTUL

1. NICOLAE GÎJU	48 p
2. Vasile Antoniu	38 „
3. Ion Monea	23 „
4. Gheorghe Chivăr	20 „
5. Constantin Ciucă	13 „
6. Gheorghe Bădoi	4 „
7. Ion Covaci	3 „
8. Vasile Dobre	1 „

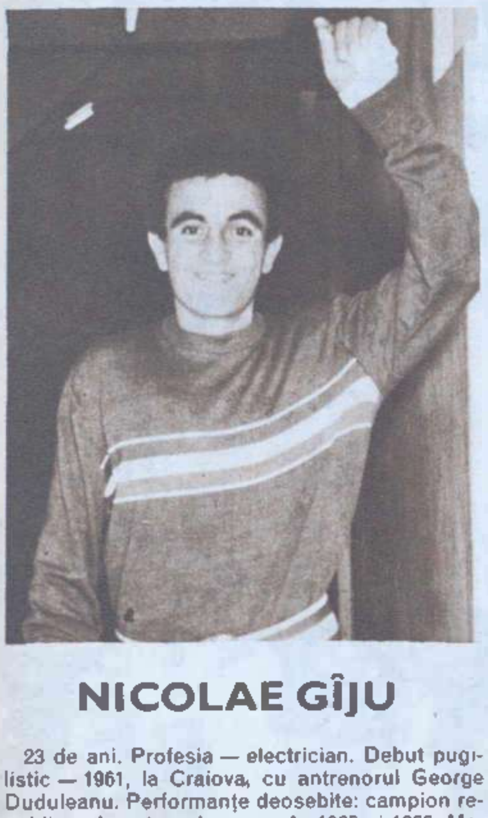
* La alcătuirea acestui clasament a fost folosit punctajul 5—4—3—2—1

ECHIPA ANCHETEI „SPORT“

Am încercat să alcătuim o echipă a anului 1966, cu boxeri care au primit note în cadrul anchetei «SPORT». Ne-a fost imposibil să desemnăm un «10» complet, deoarece ne-au lipsit pugiliștii categoriilor pană, semimijlocie și grea. Iată, totuși, cum ar arăta această formație, bineînțeles, cu cele trei categorii... vacante.

Muscă — **CONSTANTIN CIUCĂ** (Steaua), Cocoș — **NICOLAE GÎJU** (Steaua), Pană — ?, Semiușoară — **GHEORGHE BĂDOI** (Dinamo), Ușoară — **VASILE ANTONIU** (Dinamo), Semimijlocie — ?, Mijlocie mică — **ION COVACI** (Dinamo) sau **VASILE DOBRE** (Steaua), Mijlocie — **GHEORGHE CHIVĂR** (Steaua), Semigrea — **ION MONEA** (Dinamo), Grea — ?

O remarcă îngrijorătoare: cu excepția boxerilor de la Steaua și Dinamo, nici un alt pugilist din țară nu a primit puncte în cadrul anchetei noastre!



NICOLAE GÎJU

23 de ani. Profesia — electrician. Debut pugilistic — 1961, la Craiova, cu antrenorul George Duduleanu. Performanțe deosebite: campion republican la categoria cocoș în 1965 și 1966. Medalie de bronz la «europenele» de la Berlin (1965), medalie de aur la «Săptămîna preolimpică» din Mexic (1965).



VASILE ANTONIU

24 de ani. Profesia — instalator. Debut pugilistic — 1959, la Brăila, cu antrenorul Gheorghe Baltă. Performanțe deosebite: campion republican la categoria semiușoară în 1965 și 1966. Medalie de bronz la «europenele» de la Berlin (1965), medalie de argint la «Săptămîna preolimpică» din Mexic (1966).



ION MONEA

26 de ani. Profesia — electrician. Debut pugilistic — 1957, București, la Tînărul Dinamovist, cu antrenorul Traian Ogrinjeanu. Performanțe deosebite: campion republican la categoria mijlocie în 1960, 1961, 1962, 1963, 1964 și semigrea în 1965 și 1966. Medalie de argint la «europenele» de la Moscova (1963), medalie de bronz la J.O. de la Roma (1960).

PUGILIȘTII MILITARI, CAMPIONI



Ultima gală importantă disputată în Capitală — finala campionatului republican de box pe echipe — a întrerupt șirul victoriilor consecutive ale pugiliștilor dinamoviști. Noii campioni sînt acum boxerii clubului Steaua.

Învingători incontestabili într-o finală care a onorat așteptările, băieții antrenorului Ion Chiriac au preluat un titlu pentru care s-au pregătit încă de la... finala de anul trecut.

De data aceasta boxerii militari s-au prezentat cu o echipă robustă, mult mai tînără decît cea a dinamoviștilor, pe care au învins-o, îndeosebi datorită bunei pregătiri fizice. Ținînd seama de faptul că în formația «Stelei» sînt multe «mănuși» care... vin, se pare că titlul cucerit va fi bine apărat la edițiile următoare ale campionatului, Dinamo rămînînd totuși, în continuare, «marele pericol».

Felicităm echipa Steaua pentru frumoasa sa performanță.

În fotografie, campionii. De la stînga la dreapta, *sus*: Șerbu Neacșu — antrenor, Ilie Alexandru, Ion Chiriac — antrenor, Gheorghe Chivăr, Horst Stumpf, Vasile Dobre, Alexandru Murg, Tudose Voicu. *Jos*: Vasile Trandafir, Nicolae Gîju, Aurel Iliescu și Constantin Ciucă.



„AM CÎȘTIGAT!..."

Fără îndoială, exceptînd precizarea că fericitul din fotografia alăturată nu este altul decît antrenorul boxerilor clubului Steaua, ION CHIRIAC, a cărui echipă a cîștigat mult disputatul titlu de campioană a țării, orice alt comentariu ar fi de prisos. Și totuși...

Cu un an înaintea realizării acestei imagini, același antrenor părăsea colțul ringului ducînd cu el regretele firești, pe care ți le oferă cu... generozitate înfrîngerea. Echipa sa, Steaua, fusese atunci învinsă în finală de către Dinamo. Într-o discuție avută cu antrenorul Ion Chiriac, acesta îmi spunea: «*La anul titlul va fi cucerit de Steaua, care îl va păstra mai mulți ani*».

Iată că previziunea-angajament a devenit realitate. Îi acordăm nota maximă pentru clarviziune și, mai ales, pentru muncă.



ARBITRII DE BOX AU SATISFACȚII?

De multe ori m-am întrebat dacă arbitrii de box au și satisfacții de pe urma acestei îndeletniciri sportive care, mie personal, îmi pare foarte delicată. Aceasta deoarece sînt extrem de rare cazurile cînd cele notate de «omul în alb» pe buletinul de arbitraj sau modul în care conduce lupta din ring au darul să-i mulțumească în egală măsură pe cei doi boxeri și, mai ales, pe toți spectatorii.

Am discutat pe această temă cu unul dintre tinerii noștri arbitri internaționali, VICTOR POPESCU. Dar, mai întîi, o scurtă prezentare a interlocutorului nostru.

Victor Popescu are 35 de ani și este proaspăt absolvent al Facultății de electronică din București. Cu vreo 15 ani în urmă a încrucișat și el mănușile, avîndu-i ca antrenori mai întîi pe regretatul Zamfir Popazu și mai apoi pe Ilie Împăratu. Performanțele deosebite lipsesc din palmaresul său de boxer. Dorește, însă, să le realizeze în calitate de arbitru. În prezent, amintește cu plăcere de cele peste o sută de meciuri internaționale pe care le-a condus în țară și peste hotare. «Costumul alb» l-a îmbrăcat pentru prima dată în anul 1955, în calitate de arbitru de categoria a III-a. Peste trei ani a obținut categoria a II-a și peste alți trei ani, în 1961, a primit categoria I. În același an, la Belgrad, s-a prezentat la examenul de arbitri internaționali A.I.B.A., unde a realizat o frumoasă performanță: locul I din 11 candidați din diferite țări.

La Campionatele europene de la Moscova (1963), Victor Popescu a reușit să ocupe locul trei în clasamentul celor mai buni arbitri ai competiției, după England (Anglia) și Aiello (Italia), iar în 1965, la «europenele» de la Berlin, a fost unul dintre cei opt aleși care au urcat în ring în ziua finalelor. Anul trecut a fost invitat ca «neutru» la meciurile pe care Italia le-a susținut cu reprezentativele Scoției și Statelor Unite. O frumoasă recunoaștere pe plan internațional a calităților sale de arbitru.

Pînă acum, după cum am văzut, numai lucruri bune. Dar arbitrii de box au și amintiri mai puțin plăcute. Despre acestea l-am întrebat, dar răspunsul a fost evitat.

— Mai bine vă povestesc două întîmplări hazlii — **ne-a spus Victor Popescu zîmbind** — decît să vă vorbesc despre momentele neplăcute, a căror cauză este binecunoscută: neconcordanța dintre deciziile arbitrilor și părerile spectatorilor.

— De acord.

— O întîmplare de la «europenele» de la Moscova. Arbitram un meci la categoria ușoară. În ring, finlandezul Salpiola și un boxer din R.D.G., al cărui nume nu mi-l mai amintesc. Cînd s-au făcut prezentările, am remarcat fără să vreau părul frumos și deosebit de îngrijit pieptănat al finlandezului. Am observat că nici boxerului german nu i-a scăpat amănuntul. Nu mică mi-a fost însă surprinderea cînd, după gongul care anunța începutul luptei, din colțul finlandezului a apărut un sportiv... chel ca în palmă. Sînt sigur că pentru un moment boxerul german s-a și speriat de această... metamorfoză neobișnuită. Ce se întîmplase? Salpiola purta perucă...

— Și a cîștigat?

— Nu. Deși a fost speriat în prima repriză, sportivul german a reușit, pînă la urmă, să cîștige la puncte.

— Ne mai datorați o povestire.

— Da. Este o întîmplare din anul trecut cînd am fost invitat ca arbitru neutru la întîlnirea dintre Italia și Scoția. Meciul avea loc la Veneția în seara zilei de 16 iulie. Dimineața, boxerii scoțieni s-au gîndit că pînă la gală au tot timpul să profite de magnificul soare italian și s-au dus să facă puțină plajă. Seara, apariția lor la gală a stîrnit hohote de rîs: erau roșii ca niște raci fierți: Rezultatul: italienii au cîștigat cu 10—0, fără a se întrebuința prea mult. Scoțienii de-abia își suportau cămășile pe ei...

— O ultimă întrebare. Aveți trac înainte de a arbitra un meci?

— Da. Așa cum spunea cîndva mai experimentatul meu coleg Petre Epureanu, noi, arbitrii de box, sîntem înaintea meciului ca și actorii care așteaptă ridicarea cortinei la premieră. O singură deosebire: noi sîntem totdeauna înaintea unei premiere...

PETRE HENT

ÎN FOTOGRAFIE: o amintire de la «europenele» de la Moscova (1963).



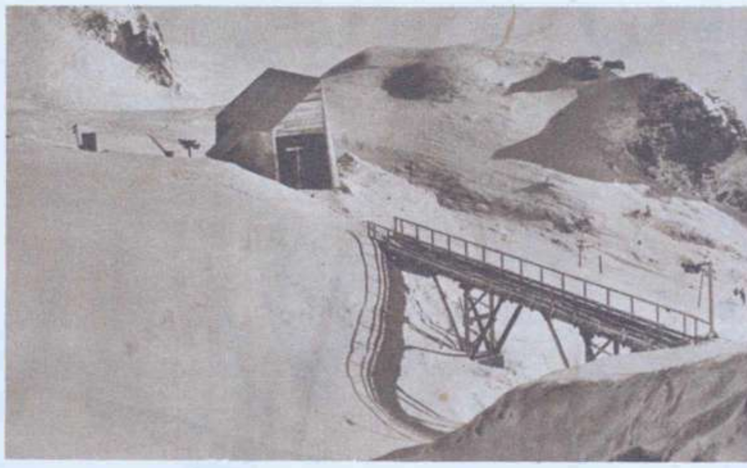
A FOST O NUNTĂ...

Sanda Polizache, studentă în ultimul an al Institutului pedagogic-Facultatea de educație fizică a îndrăgit hocheiul și în mod special pe... Eduard Pană. Finalul idilei: solemnul «DA» în fața ofițerului stării civile. A fost o nuntă ca... între hocheiști, cu trecerea printre crose etc. etc. Mulți ani fericiți, tinerilor căsătoriți!

MAGAZIN sportiv

FRUMUSEȚEA CRESTELOR

«Brrr... ce frig trebuie să fie la munte» — am fi tentați să credem, privind fotografia din dreapta. Și totuși, nici unul dintre cei care au urcat pe crestele înzăpezite nu ne-a vorbit despre acest lucru, ci doar despre frumusețea peisajelor întîlnite. În general, turiștii susțin că iarna excursiile la munte sînt minunate. O concluzie la care veți ajunge cu siguranță și dumneavoastră, dacă vă veți încumeta să porniți la drum, spre Vîrful cu Dor.



Nr. 15

În deal apare o mogîldeață. Este concurentul cu nr. 15. Sub schiurile lui zăpada se așchiază. Dansează printre porți. La sosire cunoscuții campioni Cornel Tăbăraș și Kurt Gohn ni-l recomandă: Alexandru Bogdan, *talent autentic...* «Vine tare, o să mai auziți de el!»



FILE DE ISTORIE

Pumnul de fier (ION NACU - POPESCU)

Un album vechi, cu fotografii și tăieturi din ziare îngălbenite de vremea a peste patru decenii, ne-a ajutat să scoatem din anonimat amănunte despre cariera unui fost mare «mușchetar» al mănușilor de box care, în jurul anilor 1916—1920, a făcut cunoscută pe ringurile din America valoarea luptătorilor din jurul Carpaților.

Prin 1900, la Constanța, familia Popescu era recunoscută prin cartierul «Vile Noi» ca deosebit de «vioaie». O familie cu nouă copii, dintre care cei patru băieți, veșnic năbădăioși și neastîmpărați, își făceau... dreptate singuri. Cel mare, Vasile, «capul răutăților» din cartier, își ducea adesea frățiorii la periferia Constanței și îi strecura, cu șiretlicuri de autentică Piele-Roșie, la spectacolele de circ. Venind acasă, copiii le povesteau părinților despre uriașii luptători. Urmau, evident, «demonstrații» încheiate cu ceva cucuie și vînătăi...

...Și așa s-au scurs cîțiva ani în care Popeștii s-au întărit. În aceeași periferie, circul își continua existența, iar acum erau invitați să lupte în arenă și spectatorii. Evident, Vasile se avîntă primul într-o astfel de treabă și... prima victorie. Începutul fusese de bun augur. Au urmat apoi demonstrații cu fratele mai mic, cu Nacu, drept partener. Treaba mergea atît de bine, încît cei doi frați pleacă în turneu, ajungînd finalmente în America! Dar, acolo cei doi frați sînt nevoiți să se despartă, Ion Nacu Popescu angajîndu-se lucrător într-un atelier de pantofărie pentru a-și cîștiga existența.

În 1916, împreună cu ucenicii atelierului, Nacu începe să cutreiere sălile de antrenament. Totodată, începe și chinul groaznic al antrenamentului dur: «înghițirea» nenumăraților kilometri, boxul cu umbra, sacul de nisip și, mai ales, sumedenia de pumni încasați de la cei cu un stagiu mai mare în săli. Cu dîrzenie, Nacu trece, însă, de toate aceste încercări și, după cîteva luni, managerul îl lansează pe... piața boxerilor.

Undeva, într-un colț, cu litere mici, pe un afiș figura acum și numele lui «John» Nacu Popescu — categoria 160 de pounds. Adevărata satisfacție a sosit, însă, abia în dimineața în care a putut citi în ziarul «The Portsmouth Herald» recunoașterea sa ca boxer..

Victoriile, în serie, nu au întîrziat. Unul după altul, adversarii săi părăseau ringul... ajutați de asistent. Prima întîlnire o avusese cu un anume J. Poscouli: k.o. în repriza I! Apoi, cu J. Blair tot k.o.r.I, Kid Jersey — k.o.r.III, J. Arthur — k.o.r. IV, Jersey Kammer — ab.r.VI, John Strong — ab. r.VI, Johnny Griffin — k.o.r.III, Jack Bennet — ab.r.X și din nou John Strong — k.o.r.III...

Anul 1917 este însă anul consacrării dar și... al suspendării pentru 5 luni. La 23 martie «John» Nacu Popescu îl întîlnește la Philadelphia pe campionul «Provinciei Marine» (Cape Breton). În rundul al treilea, în urma unei directe la bărbie, Darn McDonald nu se mai ridică. E dus în vestiar, se cere imediat ajutor medical dar, la spital, după mai puțin de o oră, încetează din viață. John Nacu Popescu este... arestat și a doua zi dimineața ziarele asociază numelui său, cuvintele «Hammering Howie» — pumnul de fier, care — în alte împrejurări l-ar fi bucurat. Suspendat și refuzat de adversari, el pleacă în Vest unde, într-un an, întîlnește alți 13 adversari puternici. «Pumnul de fier» își încearcă «tirul» cu Harry Martone din Newark (N.J.), avînd din nou satisfacția unei victorii înainte de limită. Adversarul său era boxer de prim rang și își măsurase cu puțin înainte forțele cu Pall Reed, candidat la centura de campion la categoria 160 de pounds. Apoi e rîndul lui Red Young să guste din tăria «Pumnului de fier»: e numărat pînă la 10, în rundul III. Din succes în succes. «Hammering Howie» continuă să lupte în mai toate statele din Vest: cu Charly Mitchell, Norman Jeanette, Earle Butler, Oklahoma Smith, Bud Wallace, John Nilan, Jimmy Dorsy, Beattling Burns, Andy Lac, Young Brown și Jimmy Dalaire — 13 victorii prin k.o., care-l situează pe prim plan oferindu-i posibilitatea să obțină un angajament pentru o întîlnire chiar cu Jess Willard, fostul campion al lumii. Nu a reușit, însă, decît să se antreneze în compania acestuia, care tocmai se pregătea pentru o revanșă cu acel care avea să fie viitorul campion mondial, Jack Dempsey.



Manevrele de culise ale managerilor veroși îl fac să se retragă din box.

În 1920, Ion Nacu-Popescu, obosit și descurajat, renunță la activitatea competițională și se reîntoarce în țară. Așa a luat sfîrșit, pe nedrept curmată și poate înainte de vreme, cariera unui mare pugilist din țara noastră, Ion Nacu-Popescu, care a făcut la acea vreme să se vorbească mult și frumos despre calitățile fizice și morale ale românilor...





FOTOGRAFII DIN CONCURS

Dintre fotografiile trimise la concursul nostru am ales, pentru a le prezenta și cititorilor revistei, încă două... candidate.

Prima, cea de sus, intitulată sugestiv *«Campionul mondial»*, aparține fotoreporterului PAUL ROMOȘAN, iar a doua, *«Start»*, o datorăm fotografului amator, inginerul RUDOLF GERGELY din Cluj.



FINIȘ PASIONANT

Gerul mare și zăpada abundentă nu au întrerupt întrecerile de pe Hipodromul Central din Moscova. Dovadă, fotografia alăturată în care este redat finișul cursei pe 2 400 m, din cadrul tradiționalelor întreceri prilejuite în fiecare an de Ziua Constituției U.R.S.S.

Victoria va reveni «echipajului» din prim-plan, respectiv conducătorului Kocetkov și calului Prokaznik I.



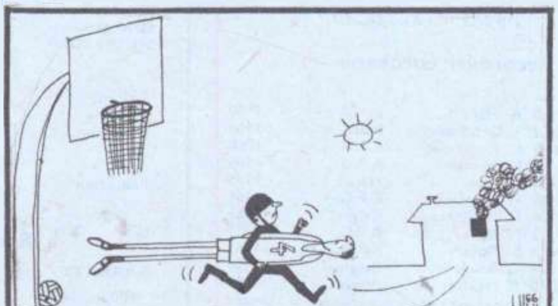
TREI MEDALIATE

Sportul lor, patinajul, se află în plin sezon. Arabescurile desenate de ele pe gheață la diferite concursuri smulg ropote de aplauze tribunelor, întotdeauna pline. Pentru cei care poate nu le-au recunoscut pe aceste trei maestre ale dansului pe oglinda patinoarelor: în mijloc, Regine Heitzer (Austria), medaliată cu aur la ultimele campionate europene de patinaj artistic de la Bratislava, în stînga Gabriele Seyfert (R.D. Germană), medalia de argint, iar în dreapta, patinatoarea franceză Nicole Hassler, cîștigătoarea medaliei de bronz. Trei fete frumoase, artiste ale unui sport frumos...



ZÎMBET OPTIMIST

Schioara austriacă Edith Zimmermann se află în fața unui sezon bogat în concursuri. Zîmbetul ei optimist anunță, parcă, noi succese pe pîrtiile albe. Medaliata cu argint la Jocurile Olimpice de la Innsbruck dorește să ridice în continuare prestigiul sportiv al familiei. După cum se știe, fratele ei, Egon Zimmermann, este medaliat cu aur la aceeași ediție a Jocurilor Olimpice.



FĂRĂ CUVINTE
Desen de ION DOGAR — MARINESCU

RUGBI ÎN U.R.S.S.

Rugbiul, sport atît de bărbătesc, cîștigă teren în Europa... Anul trecut, agențiile de presă ne-au furnizat știri despre întrecerile primei ediții a campionatului de rugbi al U.R.S.S. Competiția a fost dominată de echipele din Moscova și de cele din Gruzia. În fotografie, un aspect de la o întîlnire dintre rugbiștii moscoviți (în tricouri deschise) și cei gruzini.



DAWN FRASER

Minutul cel mai lung (IV)

DIN AMINTIRILE UNEI CAMPIOANE OLIMPICE

În toamna anului 1955, am plecat cu Gallagher la Adelaida, unde antrenorul meu primise conducerea unui complex de natație. Adelaida este unul dintre orașele cele mai liniștite din Australia. Aici, eu m-am dăruit cu totul înotului. Cum mă deșteptam, intram în apa bazinului. Îmi pregăteam micul dejun într-o bucătărie de lîngă piscină, în costum de baie, cu părul încă ud. Înainte de a mă duce la culcare, înotam. Am studiat filme despre înot, am citit o sumedenie de cărți consacrate acestui sport. Am făcut și haltere și canotaj. M-am fortificat.

Din primele zile ale sosirii mele la Adelaida, m-am angajat vînzătoare într-un magazin de confecții și articole de sport. Magazinul era la cîteva sute de metri de piscină și puteam să fac trei ședințe de antrenament pe zi. Începeam la 5,30 dimineața. Înotam trei ore. Gallagher își amenajase o piscină ideală, cu plăci de sticlă sub apă, din dreptul cărora puteau fi făcute fotografii, un laborator care-i permitea să-și desfășoare cercetările științifice asupra înotătorilor. În fiecare dimineață, înaintea antrenamentului, ne făcea cîte o electrocardiogramă și după antrenament o nouă verificare pentru a determina viteza de recuperare și revenirea la ritmul normal. Gallagher a constatat că eu aveam o inimă puternică care putea să treacă, sub influența unui efort fizic puternic, de la 50 de pulsații la 180 pulsații pentru a reveni la 100 de pulsații în 90 de secunde și la ritmul de 50 de pulsații, după un repaus de 4 minute.

Antrenorul a remarcat că, uneori, regimul meu alimentar nu era tocmai corect și m-a sfătuit, de pildă, să mănînc mai mult ficat pentru a spori numărul globulelor roșii, forța de oxigenare a sîngelui meu, să reziat astfel mai bine la oboseală.

Tuturor ni se administrau doze masive de vitamine: A, B1, C și D. Gallagher își desfășura cercetările împreună cu un cardiolog, un fizio-terapist, un radiolog și un dietetician. Dar esențialul pentru el era antrenamentul, socotind că înotătorul este ca o mașină nouă care își îmbunătățește randamentul pe măsură ce alte distanțe se adaugă pe cadranul kilometrajului.

El recunoștea importanța stilului, a tehnicii, însă pretindea că un înotător fără stil, dar bine antrenat, trebuie să întreacă un înotător cu stil, lipsit de antrenament. La Adelaida, eu făceam zilnic circa 10 kilometri.

Filmele turnate sub apă mi-au fost de un mare folos în această perioadă. Privind bine aceste filme am constatat că la un mare număr de înotători mîna deviază în timpul mișcării efectuate în apă, de unde rezultă o pierdere a forței. Am văzut că pe distanțe lungi, mișcarea brațului meu era mai lungă, mai simplă, mai puțin sacadată. Făceam 37 de mișcări cu brațul pentru a acoperi 55 de yarzi. În momentul sprintului, mișcarea era scurtă, violentă, dar clară. Acolo, la Adelaida, s-au născut în mine ambiții noi, aspirații sportive înalte, pe care aveam să le realizez în curînd.

Soarta unui campionat olimpic la înot, pe distanța de 100 m liber, se decide în aproximativ un minut. Un minut care va hotărî dacă numele-ți va rămîne în «istorie», pentru a-ți permite să-ți realizezi visul ce-l hrănești de atîta vreme, pentru a justifica hotărîrea ce ai luat-o consacrîndu-te acestui sport, să-ți recompenseze anii de pregătire și antrenament. Acest minut poate fi cel mai grandios, cel mai amețitor și mai memorabil lucru din viața unui sportiv.

Aș vrea acum să vă povestesc despre cel mai lung minut din viața mea. În realitate, au fost trei. Dar cel mai lung dintre toate l-am trăit în ziua de sîmbătă 1 decembrie 1956, cînd am cucerit prima mea medalie olimpică de aur.

În noaptea care a precedat finala am avut un coșmar. Mă culcasem devreme. Somnul venea greu. Mă gîndeam la cursă, cum voi lua virajul, la necesitatea de a păstra rezerve de energie pentru ultimii 15 metri. Apoi am ațipit și cred că am început să visez. Auzeam pocnetul pistolului, dar aveam picioarele lipite de blocstart, nu puteam să le desprind de căceala cimentului. Cu un mare efort am reușit totuși și am încercat să plonjez. Pluteam în aer, reveneam, cădeam. Mi-a trebuit mult timp pînă am reușit să ating suprafața apei, dar nu era apă, erau... macaroane. Mă zbăteam să înaintez. Macaroanele se încolăceau în jurul gleznelor mele și nu mai puteam să înot decît cu brațele. Am ratat virajul, am înghițit cîteva guri de apă și m-am trezit luptînd contra unei mări de macaroane...

...În ziua unei finale olimpice ai impresia că ești un «lucru» foarte delicat și fragil, de care nu trebuie să te atingi. Stai întins cea mai mare parte a zilei, într-un pled, parcă ai fi învelit în bumbac sau în hîrtie de mătase. Ceilalți te lasă singur, exceptînd cazul că-ți manifești dorința să flecărești puțin

Totul este vătuit, tăcut, ca într-o sală de spital. Starea fizică are o asemenea importanță, încît mulți atleți olimpici cad în ipohondrie. Ei au mereu impresia că nu merge ceva, că vor avea crampe musculare în timpul concursului sau că vor fi doborîți de o gripă. În această zi ești prudent. Vei merge la restaurant sau la bufet dar nu vei mînca decît lucruri de care ești sigur că nu-ți fac rău. Vorbești cu fete sau băieți, dar conversația are ceva ireal.

Seara ai un «rendez-vous», important, poate chiar cu o medalie de aur.

Înaintea finalei de la Melbourne, în acea seară de decembrie a anului 1956, eu înotam pe unul din culoarele centrale. Acestea sînt rezervate de obicei celor mai valoroase dintre finaliste și drept să spun nu țineam atît de mult să mi se atribuie unul din ele. În general, la mijloc apa e mai agitată. Un culoar mai mărginaș este de obicei mai calm.

În seara finalei de la Melbourne, eram înghețată de frică. Cînd am ajuns la bazin, antrenorul Harry Gallagher mă aștepta.

— Cum te simți domnișoară campioană? — mă întreabă el, cu o mină veselă.

— De-abia îmi mai țin inima.

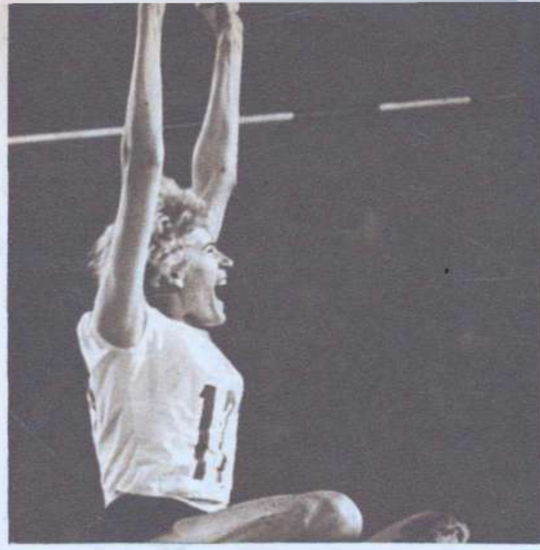
— Intră în apă și înoată 50 de metri cu toată viteza. Te vei simți mai bine.

În momentul în care am intrat în bazin am simțit cum îmi revine calmul. Am deschis ochii sub apă. Eram în elementul meu. Apoi, antrenorul mi-a vorbit despre cursă. El mi-a spus să fiu mereu în frunte. «La întoarcere n-o scăpa pe Lorraine Crapp. Este singura care te poate bate. Păstrează ceva rezerve pentru ultimii 10 metri. În spațiul acela se va decide cursa». **Am ascultat sfaturile lui Gallagher. Dar nu eram suficient de atentă pentru a le asimila. Am hotărît să înot în legea mea, și așa am făcut.**

Adaptare de ILIE GOGA

(Continuare în numărul viitor)

MICA ENCICLOPEDIE SPORT



Iolanda Balaș, recordmana mondială la săritura în înălțime cu 1,91 m, după săritura de record olimpic de la Tokio (1,90 m).



Don Schollander (S.U.A.), multiplul recordman mondial.

RECORDURI MONDIALE EUROPENE ȘI REPUBLICANE

Iată-ne așa dar în ultimul an preolimpic, anul bătăliilor pentru «cărțile de vizită» care să-i acrediteze pe cei mai buni sportivi din toată lumea, în vederea includerii în echipele olimpice, în anul 1968. Dat fiind faptul că lupta pentru performanțe tot mai bune se desfășoară la un nivel mereu mai înalt și pentru a răspunde unui mare număr de cititori care ne-au solicitat în repetate rînduri diferite recorduri, revista noastră le pune la dispoziție lista tuturor recordurilor mondiale, europene și republicane la toate probele prevăzute în programul întrecerilor olimpice din Mexic.

Publicarea acestor cifre va arăta cel mai bine care este actualul nivel al rezultatelor pe plan mondial la diferitele discipline sportive olimpice, care este valoarea recordurilor noastre și, totodată, diferența care ne desparte de cele mai bune rezultate mondiale.

Valoarea cifrică a acestor sporturi individuale iese și mai mult în evidență dacă ne gîndim că aceste ramuri de sport reprezintă 2/3 din totalul probelor olimpice și că pentru un atlet, de exemplu, se acordă la o probă o singură medalie de aur, tot atît cît și unei echipe de volei, fotbal sau baschet.

Sperăm că prezentarea acestor recorduri va fi un imbold în muncă atît pentru sportivii noștri, cît și pentru antrenori și specialiști, pentru o activitate și mai intensă și mai perseverentă, care să îmbunătățească necontenit valoarea rezultatelor noastre, pentru a le apropia tot mai mult de cele mai valoroase performanțe mondiale, creînduse astfel o platformă de viitoare succese olimpice.

NICOLAE MĂRĂȘESCU

ATLETISM

Recorduri mondiale

BĂRBAȚI

100 m	10,0	A. Hary	R.F.G.	1960
	10,0	H. Jerome	Canada	1960
	10,0	H. Esteves	Venezuela	1964
	10,0	R. Hayes	S.U.A.	1964
	10,0	Cen Cia Ciuan	R.P. Chineză	1965
200 m	20,0	T. Smith	S.U.A.	1966
400 m	44,9	O. Davis	S.U.A.	1960
	44,9	C. Kaufmann	R.F.G.	1960
	44,9	A. Plummer	S.U.A.	1963
	44,9	M. Larrabee	S.U.A.	1964
800 m	1.44.3	P. Snell	N. Zeelandă	1962
1500 m	3.35.6	H. Elliott	Australia	1960
5000 m	13.16.6	R. Clarke	Australia	1966
10000 m	27.39.4	R.Clarke	Australia	1965
110 m gard.	13,2	M. Lauer	R.F.G.	1959
	13,2	L. Calhoun	S.U.A.	1960
	13,2	W. Davenport	S.U.A.	1966
400 m gard.	49,1	R. Cawley	S.U.A.	1964
3000 m obst.	8.26.4	G. Roelants	Belgia	1965
Maraton	2h.12.00.0	M. Shigematsu	Japonia	1965

(la această probă nu se omologhează record mondial, ci numai cea mai bună performanță mondială)

Ștaf. 4×100 m	39,0	Echipa Națională	S.U.A.	1964
		(P. Drayton-J. Ashworth-R. Stebbins-R. Hayes)		
Ștaf. 4×400 m	2.59.6	Echipa Națională	S.U.A.	1966
		(B. Frey-L. Evans-T. Lewis-T. Smith)		
20 km marș	1h.27.05.5	V. Golubnicii	U.R.S.S.	1958
50 km marș	4h.10.51.8	C. Hohne	R D.G.	1965
Înălțime	2,28	V. Brumel	U.R.S.S.	1963
Prăjină	5,34	J Pennell	S.U.A.	1966
Lungime	8,35	R. Boston	S.U.A.	1965
Triplusalt	17,03	J. Schmidt	Polonia	1960
Greutate	21,51	R Mattson	S.U.A.	1965
Disc	65,22	L. Danek	Cehoslovacia	1965
Suliță	91,72	T. Pedersen	Norvegia	1964
Ciocan	73,74	G. Zsivotzki	Ungaria	1965
Decatlon	8234	B. Toomey	S.U.A.	1966
		(10,3-7,77-13,94-1,94-47.3)		
		(14,8-44.95-3,96-60,63-4 30.0)		

FEMEI

100 m	11,1	E. Klobukovska	Polonia	1965
	11,1	I. Kirszenstein	Polonia	1965
	11,1	W. Tyus	S.U.A.	1965
200 m	22.7	I. Kirszenstein	Polonia	1965
400 m	51,2	Sin Kim Dan	RPD Coreeană	1964
800 m	2.01.1	A. Packer	Anglia	1964
80 m garduri	10,3	I. Press	U.R.S.S.	1965
Ștaf. 4×100 m	43,6	Echipa Națională	Polonia	1964
		(T. Ciepla-I. Kirszenstein-H. Gorecka-E. Klobukovska)		
Înălțime	1,91	I. Balas	România	1961
Lungime	6,76	M. Rand	Anglia	1964
Greutate	18,59	T. Press	U.R.S.S.	1965
Disc	59,70	T. Press	U.R.S.S.	1965
Suliță	62.40	E. Gorciakova	U.R.S.S	1964
Pentatlon	5246	I. Press	U.R.S.S.	1964
		(10,7-17,16-1,63-6,24-24,7)		

Recorduri europene

BĂRBAȚI

100 m	10,0	A. Hary	R.F.G.	1960
200 m	20,4	S. Ottolina	Italia	1964
400 m	44,9	C. Kaufmann	R.F.G.	1960
800 m	1.44.9	F. Kemper	R.F.G.	1966
1500 m	3.36.3	M. Jazy	Franța	1966
5000 m	13.24.8	H. Norpoch	R.F.G.	1966
10000 m	28.10.6	G. Roelants	Belgia	1965
110 m gard	13,2	M. Lauer	R.F.G.	1959
400 m gard.	49,2	S. Morale	Italia	1962
3000 m obst.	8.26.4	G. Roelants	Belgia	1965
Maraton	2h.13.55.0	B. Heatley	Anglia	1964

(la această probă nu se omologhează record european, ci numai cea mai bună performanță europeană)

Ștaf. 4×100 m	39,2	Echipa Națională	Franța	1964
		(P. Genevay-B. Leidebeur-J. Brugier-J. Delecour)		
	39,2	Echipa Națională	Polonia	1965
		(M. Zielinski-W. Maniak-V Romanovski-M. Dudziak)		
	39,2	Echipa Națională	U.R.S.S.	1965
		(E. Ozolin-A. Tuiacov-B. Savciuk-N. Politiko)		
	39,2	Echipa Națională	Franța	1966
		(P. Berger-J. Delecour-C. Piquemal-R. Bambuck)		
Ștaf. 4×400 m	3.01.6	Echipa Națională	Anglia	1964
		(T. Graham-A. Meccalfe-J Cooper-R. Brightwell)		
20 km marș	1h.27.05.5	V. Golubnicii	U.R.S.S.	1958
50 km marș	4h.10.51.8	C. Hohne	R.D.G.	1965
Înălțime	2,28	V. Brumel	U.R.S.S.	1963
Prăjină	5,23	W. Nordvig	R.D.G.	1966
Lungime	8,31	I. Ter Ovanesian	U.R.S.S.	1962
Triplusalt	17.03	J. Schmidt	Polonia	1960
Greutate	19,62	V. Varju	Ungaria	1966
Disc	65,22	L. Danek	Cehoslovacia	1965
Suliță	91,72	T. Pedersen	Norvegia	1964
Ciocan	73.74	G. Zsivotzki	Ungaria	1965
Decatlon	7968	I. Kutenco	U.R.S.S.	1961
		(10.7-7.01-15,04-1.80-50,3)		
		(15. 2- 47.18-4.30-72.79-4.34.3)		

FEMEI

100 m	11,1	E. Klobukovska	Polonia	1965
	11,1	I. Kirszenstein	Polonia	1965
200 m	22,7	I. Kirszenstein	Polonia	1965
400 m	52,2	A. Packer	Anglia	1964
800 m	2.01.1	A. Packer	Anglia	1964
80 m garduri	10,3	I. Press	U.R.S.S.	1965
Ștaf. 4×100 m	43,6	Echipa Națională	Polonia	1964
		(T. Ciepla-I. Kirszenstein-H. Gorecka-E. Klobukovska)		
Înălțime	1,91	I. Balas	România	1961
Lungime	6,76	M. Rand	Anglia	1964
Greutate	18,59	T. Press	U.R.S.S.	1965
Disc	59,70	T. Press	U.R.S.S.	1965
Suliță	62,40	E.Gorciakova	U.R.S.S.	1964
Pentatlon	5246	I. Press	U.R.S.S.	1964
		(10,7-17,16-1,63-6,24-24,7)		

Recorduri republicane

BĂRBAȚI

100 m	10,3	G. Zamfirescu	1966
200 m	20.9	V. Jurcă	1964
	20,9	G. Zamfirescu	1966
400 m	47,5	I. Wiesenmayer	1957
	47,5	T. Sudrigean	1958
	47,5	S. Ilie	1958
800 m	1.48.2	Z. Vamoș	1959
1500 m	3.40.5	Z. Vamoș	1960
5000 m	13.49.8	A. Barabaș	1963—1964
10000 m	29.13.2	A. Barabaș	1966
Maraton	2h.27.43.4	C. Grecescu	1963
110 m gard.	14,3	V. Jurcă	1963
400 m gard	51.1	V. Jurcă	1964
3000 m obst.	8.34.0	Z. Vamoș	1966
20 km marș	1h.33.43.0	I.Popa	1964
50 km marș	4h.27.22.6	I. Popa	1966
Ștaf. 4×100 m	40,5	Echipa Națională	1964
		(V. Popescu-G. Zamfirescu-V. Jurcă-A. Tudorașcu)	
Ștaf. 4×400 m	3.12.1	Echipa Națională	1966
		(M. Vosminski-T. Puiu-I. Ozoianu-V. Jurcă)	
Înălțime	2,11	C. Porumb	1963
Prăjină	4.82	P. Astafei	1966
Lungime	7,74	M. Simionescu	1964
Triplusalt	16,46	Ș. Ciochină	1966
Greutate	17,42	A. Raica	1957





Unul dintre cei mai buni semifondiști contemporani, neozeelandezul Peter Snell, recordman mondial la 800 m.

Valeri Brumel (U.R.S.S.), recordman mondial cu 2,28 m la săritura în înălțime.

Disc	55,88	I. Naghi	1966
Suliță	81,21	A. Bizim	1963
Ciocan	66,10	G. Costache	1966
Decatlon	7433	C. Socol	1965
		(11,2-6,80-13,56-1,88-51,8)	
		(15,3-46,30-3,75-61,70-4.32.1)	

FEMEI

100 m	11,8	I. Petrescu	1959—1965—1966
200 m	23,5	I. Petrescu	1965
400 m	54,9	A. Sicoe	1955
800 m	2.06.8	F. Grecescu	1961
80 m garduri	11,1	A. Șerban	1957
	11,1	M. Budan	1964
Ștaf. 4×100 m	46,5	Echipa Națională	1965
		(E. Nourescu-A. Besuan-I. Petrescu-V. Viscopoleanu)	
Înălțime	1,91	I. Balaș	1961
Lungime	6,59	V. Viscopoleanu	1966
Greutate	16,53	A. Sălăgean	1964
Disc	56,98	L. Manoliu	1964
Suliță	60,54	M. Peneș	1964
Pentatlon	4525	M. Pandele	1964
		(11,4-12,03-1,57-5,83-26,2)	

CICLISM

Recorduri mondiale și europene

200 m lansat	10,9	G Bianchetto	Italia	1960
1 km cu start de pe loc	1.07.2	S. Gaiordoni	Italia	1960
4 km urmărire pe echipe	4.27.4	Echipa Națională	Italia	1960
		(Arienti-Testa-Vallotto-Vigna)		

Recorduri republicane

200 m lansat	11.4	D. Popovici	1964
1 km cu start de pe loc	1.10.9	I. Ioniță	1960
4 km urmărire individuală	5.06.8	C. Dumitrescu	1964
4 km urmărire pe echipe	4.39.5	Echipa Națională	1964
		(V. Voloșin-S. Duță-V. Burlacu-C. Dumitrescu)	

HALTERE

Recorduri mondiale

Cat. Cocoș (56 kg)	365	I. Földi	Ungaria	1966
Cat. Pană (60 kg)	397.5	Y. Miyake	Japonia	1964
	397.5	Siao Ming Hsiang	R.P. Chineză	1966
Cat. Ușoară (67,5 kg)	437,5	E. Kațura	U.R.S.S.	1966
Cat. Semimijl. (75 kg)	455	M. Oushi	Japonia	1966
Cat. Mijlocie (82,5 kg)	485	V. Beliaev	U.R.S.S.	1966
	485	G. Veres	Ungaria	1966
Cat. Semigrea (90 kg)	487,5	V. Liah	U.R.S.S.	1964
	487,5	V. Golovanov	U.R.S.S.	1964
	487,5	L. Martin	Anglia	1965
	487.5	G. Toth	Ungaria	1966
Cat. Grea (peste 90 kg)	580	I. Vlasov	U.R.S.S.	1964

Recorduri europene

Cat. Cocoș	365	I. Földi	Ungaria	1966
Cat Pană	382,5	M. Novak	Polonia	1966
Cat. Ușoară	437,5	E. Kațura	U.R S.S	1966
Cat. Semimijlocie	450	V. Kurenzov	U.R.S.S.	1965-1966
Cat. Mijlocie	485	V. Beliaev	U.R.S.S.	1966
	485	G. Veres	Ungaria	1966
Cat. Semigrea	487,5	V. Liah	U.R.S.S.	1964
	487,5	V. Golovanov	U.R.S.S.	1964
	487,5	L. Martin	Anglia	1965
	487,5	G. Toth	Ungaria	1966
Cat. Grea	580	I. Vlasov	U.R.S.S.	1964

Recorduri republicane

Cat. Cocoș	320	Z. Fiat	1966
Cat. Pană	357,5	F. Balaș	1962
Cat. Ușoară	395	F. Balaș	1965
Cat Semimijlocie	405	F. Balaș	1966
Cat. Mijlocie	412,5	D. Dolofan	1966
Cat.Semigrea	460	L. Baroga	1964
Cat. Grea	460	G. Mincu	1966

ÎNOT

Recorduri mondiale

BĂRBAȚI

100 m liber	52,9	A. Gottvalles	Franța	1964
	52.9	S. Clark	S.U.A.	1964
200 m liber	1.56.2	D. Scholander	S.U.A.	1966
400 m liber	4.11.1	F. Wiegand	R.D.G.	1966
800 m liber	8.47.4	S. Beliz Geiman	U.R.S.S.	1966
1500 m liber	16.41.6	M. Burton	S.U.A.	1966
100 m bras	1.06.9	G. Prokopenko	U.R.S.S.	1964
200 m bras	2.27.8	Y. O'Brien	Australia	1964
100 m fluture	57,0	L. Nicolau	Argentina	1962
200 m fluture	2.06.6	K. Berry	Australia	1964
100 m spate	59,6	T. Mann	S.U.A.	1964
200 m spate	2.10.3	J. Graef	S.U.A.	1964
200 m mixt	2.12.4	G. Buckingham	S.U.A.	1966
400 m mixt	4.45.4	D. Roth	S.U.A.	1964
Ștaf. 4×100 m liber	3.33.2	Echipa Națională	S.U.A.	1964
		(S. Clark-M. Austin-G. Illman-D. Scholander)		
Ștaf. 4×200 m liber	7.52.1	Echipa Națională	S.U.A.	1964
		(S. Clark-R. Saari-G. Illman-D. Scholander)		
Ștaf. 4×100 m mixt	3.58.4	Echipa Națională	S.U.A.	1964
		(T. Mann-W. Craig-F. Schmidt-S. Clark)		

FEMEI

100 m liber	58,9	D. Fraser	Australia	1964
200 m liber	2.10.5	P. Watson	S.U.A.	1966
400 m liber	4.38.0	M. Randall	S.U.A.	1965
800 m liber	9.36.9	S. Finneran	S.U.A.	1965
100 m bras	1.15.7	G. Prozumencicova	U.R.S.S.	1966
	1.15.7	K. Ball	S.U.A.	1966
200 m bras	2.40.8	G. Prozumencicova	U.R.S.S.	1966
100 m fluture	1.04.5	A. Kook	Olanda	1965
200 m fluture	2.25.3	A. Kook	Olanda	1965
100 m spate	1.07.4	A. Fairlie	Africa de Sud	1966
200 m spate	2.26.4	K. Muir	Africa de Sud	1966
200 m mixt	2.27.8	C. Kolb	S.U.A.	1966
400 m mixt	5.14.9	D. da Varona	S.U.A.	1964
Ștaf. 4×100 m liber	4.03.8	Echipa Națională	S.U.A.	1964
		(S. Stouder-D. da Varona-P. Watson-K. Ellis)		
Ștaf. 4×100 m mixt	4.33.9	Echipa Națională	S.U.A.	1964
		(K. Ferguson-C. Goyett-S. Stouder-K. Ellis)		

Recorduri europene

BĂRBAȚI

100 m liber	52,9	A. Gottvalles	Franța	1964
200 m liber	1.58.2	H. Klein	R.F.G.	1964
400 m liber	4.11.1	F. Wiegand	R.D.G.	1966
800 m liber	8.47.4	S. Beliz Geiman	U.R.S.S.	1966
500 m liber	16.58.5	S. Beliz Geiman	U.R.S.S.	1966
100 m bras	1.06.9	G. Prokopenko	U.R.S.S.	1964
200 m bras	2.28.2	G. Prokopenko	U.R.S.S.	1964
100 m fluture	58.5	A. Depolo	Iugoslavia	1965
200 m fluture	2.10.2	V. Kuzmin	U.R.S.S.	1966
100 m spate	1.00.0	V. Mazanov	U.R.S.S.	1966
200 m spate	2.11 8	V. Mazanov	U.R.S.S.	1966
400 m mixt	4 47 9	F. Wiegand	R.D.G.	1966
Ștaf. 4×100 m liber	3.36.8	Echipa Națională	R.D.G.	1966
		(Wiegand-Poser-Gregor-Sommer)		
Ștaf. 4×200 m liber	8 00.2	Echipa Națională	U.R.S.S.	1966
		(Ilicev-Geiman-Platnev-Novikov)		
Ștaf. 4×100 m mixt	4.00.7	Echipa Națională	U.R.S.S.	1966
		(V. Mazanov-G. Prokopenko-V. Kuzmin-A. Ilicev)		

FEMEI

100 m liber	1.01.2	M. Grunert	R.D.G.	1966
200 m liber	2.15.5	C. Mandonnaud	Franța	1966
400 m liber	4.46.9	J. Cederquist	Suedia	1961
800 m liber	9.55.6	J. Cederquist	Suedia	1961
100 m bras	1.15.7	G.Prozumencikova	U.R.S.S.	1966
200 m bras	2.40.8	G.Prozumencikova	U.R.S.S.	1966
100 m fluture	1.04.5	A. Kook	Olanda	1965
200 m fluture	2.25.3	A. Kook	Olanda	1965
100 m spate	1.07.9	C. Caron	Franța	1964
200 m spate	2.27.9	C. Caron	Franța	1966
400 m mixt	5.25.0	B. Heukels	Olanda	1966
Ștaf. 4×100 m liber	4.11.3	Echipa Națională	U.R.S.S.	1966
		(Șipcenko-Rudenco-Ustinova-Sosnova)		
Ștaf. 4×100 m mixt	4.36.4	Echipa Națională	Olanda	1966
		(Sikkers-G. Kook-A. Kook-Beumer)		

Recorduri republicane

BĂRBAȚI

100 m liber	57,2	D. Demetriad	1966
200 m liber	2.07.9	V. Moraru	1966
400 m liber	4.33.0	G. Moraru	1966
800 m liber	9.35.5	V. Moraru	1966
500 m liber	18.16.0	G. Moraru	1966
100 m bras	1.10.0	V. Costa	1966
200 m bras	2.34.3	A. Șoptereanu	1966
100 m fluture	1.03.2	A. Popescu	1961
	1.03.2	V Moraru	1966
200 m fluture	2.24.0	A. Popescu	1962
100 m spate	1.05.0	Z. Giurasa	1966
200 m spate	2.23.3	T. Șerban	1965
200 m mixt	2.27.4	V. Moraru	1966
400 m mixt	5.09.6	V. Moraru	1966
Ștaf. 4×100 m liber	3.56.6	Steaua București	1966
		(Căprărescu-Pantazi-Götter-Moraru)	
Ștaf. 4×200 m liber	8.54.8	Echipa Națională	1958
		(Ionescu-Rujinski-Cociuban-Voicu)	
Ștaf. 4×100 m mixt	4.22.5	Echipa Națională	1966
		(Șerban-Costa-Covaci-Demetriad)	

FEMEI

100 m liber	1.04.7	I. Ungur	1965
200 m liber	2.24.4	C. Balaban	1966
400 m liber	4.59.6	C. Balaban	1966
800 m liber	11.06.6	D Coroiu	1966
100 m bras	1.21.3	Z. Reznicenko	1963
200 m bras	2.57.0	S. Iordan	1962
100 m fluture	1.12.8	N. Ștefănescu	1966
200 m fluture	2.45.3	N. Ștefănescu	1966
100 m spate	1.09.4	C. Balaban	1966
200 m spate	2.33.4	C. Balaban	1966
200 m mixt	2.40.7	C. Balaban	1966
400 m mixt	5.43.7	C. Balaban	1966
Ștaf. 4×100 m liber	4.31.2	Echipa Națională	1966
		(Ungur-Gonos-Boros-Balaban)	
Ștaf. 4×100 m mixt	4.57.8	Echipa Națională	1965

TIR

Recorduri mondiale

Armă liberă calibru redus 60 f culcat	598	D. Boyd	S.U.A.	1966
Armă liberă calibru redus 3 × 40 f	1164	L. Wigger	S.U.A.	1964
Armă liberă calibru mare 3 × 40 f	1156	G. Anderson	S.U.A.	1966
Pistol liber	566	A. Iasinski	U.R.S.S.	1955
Pistol viteză	596	V. Atanasiu	România	1966
Talere	Nu se omologhează			
Skeet	200	A. Durnev	U.R.S.S.	1962

Recorduri europene

Nu se omologhează recorduri europene

Recorduri republicane

Armă liberă calibru redus 60 f culcat	598	N. Rotaru	1964
Armă liberă calibru redus 3 × 40 f	1160	T. Cogut	1963
Armă liberă calibru mare 3 × 40 f	1133	P. Sandor	1966
Pistol liber	563	L. Giușcă	1964
Pistol viteză	596	I. Tripșa	1966
	596	V. Atanasiu	1966
Talere	198	I. Dumitrescu	1960
Skeet	200	S. Popovici	1962

Redacția și administrația: strada Vasile Conta nr. 16, raionul 30 Decembrie, București. Telefoane: 11.91.13 și 11.10.05. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale din țară, iar în întreprinderi și instituții prin difuzorii voluntari.
Prezentarea grafică: M. PATRICHI. Tehnoredactor: N. BĂRBĂUȚEAN. Corector: Gh. RANETTI.
Revista se tipărește la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.

43.806

Lei 2,50

CRITERIUL PRIMEI ZĂPEZI



Iată-l pe Kurt Gohn, cîştigătorul probei de slalom special la primul concurs al anului.

Gohn devine astfel deschizătorul «pîrtiei» pentru sezonul de schi 1967.

Foto: PAUL ROMOŞAN